ATEITIS

1957, GRUODIS, NR. 10

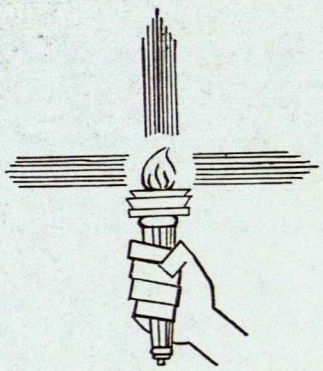

ATEITIS eina nuo 1911

KATALIKIŠKOJO JAUNIMO ŽURNALAS

1957 METAI Nr. 10

GRUODIS-DECEMBER

☆

Redaktorius ..... Pranas Naujokaitis

REDAKCIJOS KOLEKTYVAS — Danutė Aleksandravičiūtė-Bobelienė, Gintarė Banaitytė, Sigitas Leimonas, Gediminas Naujokaitis.

Visą spausdinamą medžiagą redakcija taiso savo nuožiūra. Nepanaudoti rašiniai saugomi ir grąžinami autoriui prašant.

ADMINISTRATORIUS — Kun. V. Dabušis

Redakcijos ir administracijos adresas:

ATEITIS, 916 WILLOUGHBY AVENUE, BROOKLYN 21, N. Y., U. S. A.

Prenumerata metams $5.00 pagal U. S. dol. kursą.
Garbės prenumerata metams $10.00. Atskiro numerio kaina 50c.

LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH MAGAZINE

Published monthly, except July and August, by the Lithuanian Catholic Youth Association

"A t e i t i s"

916 Willoughby Ave.. Brooklyn 21, N. Y.
Tel. GLenmore 5-7281

Subscription $5.00 per year. Single copy 50c.

*

Entered as second-class matter at the post office at Brooklyn, New York, March 31, 1950 under the Act of March 3, 1897.

TURINYS

Ateitininkų Federacijos Vado sveikinimas 217
Grigaitytė K. — Palaimintoj nakty (eil.) 219
Bagdanavičius V. — Dievas yra dvasia 219
Yla St. — Ateitininkų Credo 221
Brazytė D. — Didžioji dovana 222
Stasaitė I. — Kalėdų šventės Norvegijoje 225
Brazdžionis B. — Kalnų taku (eil.) 225
Katelytė A. — Kalėdos didmiestyje 226
Karečkaitė V. — Prasmė, Visata, Mįslė (eil.) 226
Sušinskas A. — Kaukėti charakteriai 227
Kazlas A. L. — Ar pameni? Laumės dukra (eil.) 228
Vainauskas P. — Antanui Pabedinskui mirus 229
Kultūros pasaulyje 230
Pastabos 231
Kapčiukas stovykloje ir svetimos miglos 231
Pr. N. — Karališka diena 232
pn. — Taika ateina į slėnį 232
LSS suvažiavimas 233
Studentų Ateitininkų Sąjungoje 234
Moksleivių ateitininkų kuopose 237
Šachmatai 238
1957 metų Ateities turinys 239

Kreivos šypsenos ..... viršelyje

Viršelio 1 psl. — žiemos vaizdas
Vyt. Maželio nuotr.

Viršelio vinjetė — dail. T. Valiaus

1. Emigruojantieji SAS nariai turi rūpintis lietuvybės palaikymu ne tik savyje, bet ir kitų tautiečių tarpe, išsaugojant tėvų kalbą, papročius ir šeimos tradicijas naujoj aplinkumoj... 2. Emigruojančių SAS narių pareiga yra naujose emigracijos šalyse dalyvauti tautinių ir katalikiškų organizacijų veikime, o kur jų nėra, stengtis jas įkurti. 3. Emigruojantieji SAS nariai, dar nebaigę studijų, turi dėti visas pastangas naujuose kraštuose jas tęsti ir baigti, bendrai išlaikyti savo akademinio išsilavinimo lygį ir naujose sunkiose sąlygose.

(Iš SAS atstovų suvažiavimo 1949 m. Garmisch - Partenkirchen rezoliucijų: Ateitis, 1949)

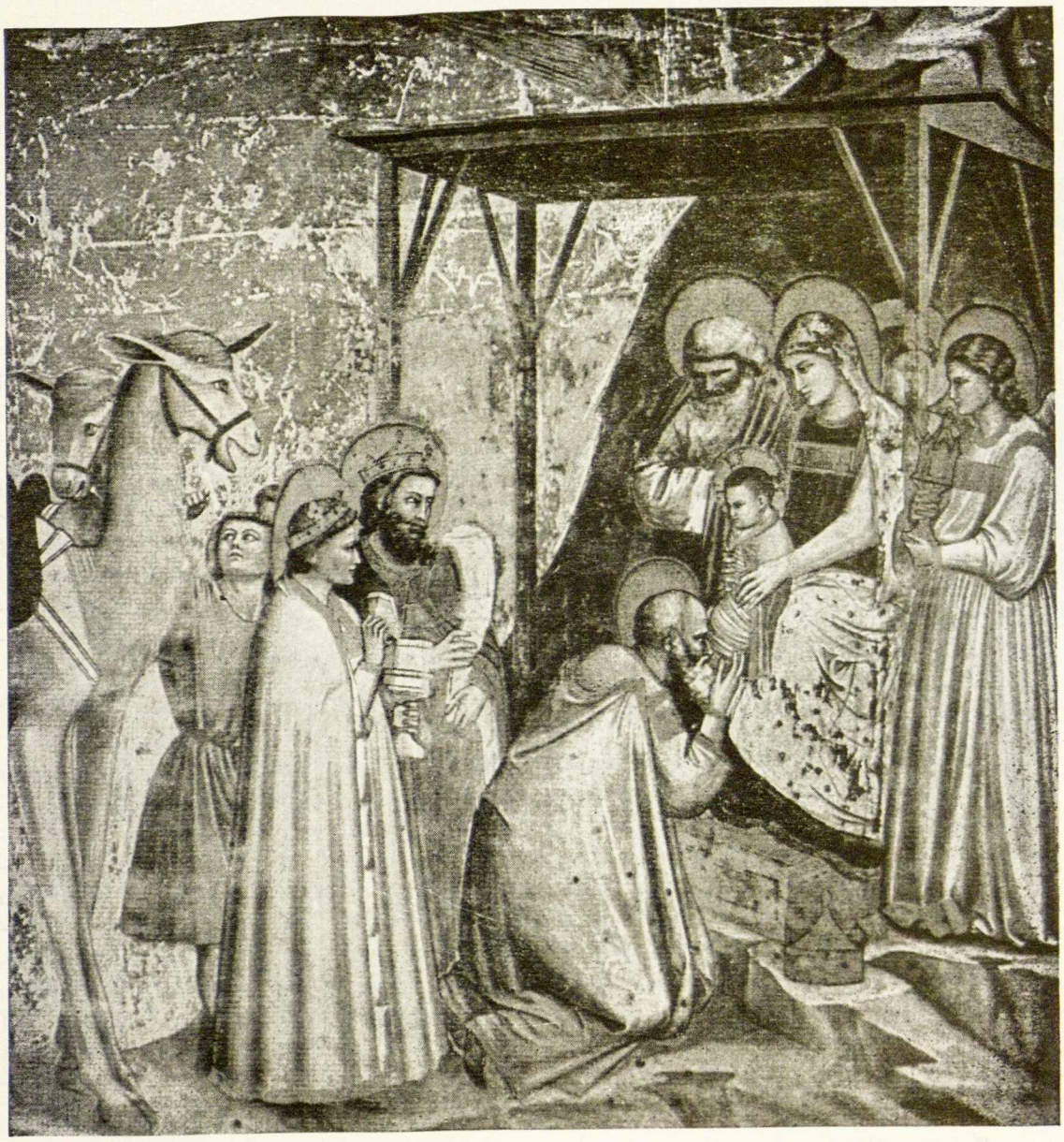

Giotto: Trys Karaliai sveikina gimusį Kūdikėlį Kristų

KRISTAUS GIMIMAS, kasmet primenamas Bažnyčios šventąja liturgija, yra mums skaidraus džiaugsmo šventė. Ji mus sutelkia ties dieviškąja Prakartėle it vieną šeimą, sustojusią pagarbinti Viešpaties Kūdikio. Jo artumoje valandėlei aprimsta žemiški mūsų rūpesčiai ir kūdikišku džiūgavimu apsąla širdis. Tuo savo džiaugsmu norime dalytis su visais, kurių ir nesiekiame savo dovanomis nei šventiškais sveikinimais. Širdies gilumoje jaučiame didį troškimą, kad visų širdys prisipildytų giedraus džiaugsmo ir nežemiškos ramybės. Savo širdies giliausius linkėjimus ir meldimus dedame į Betlėjaus Kūdikio dieviškąsias rankas.

Pirmasis mūsų atsidūsėjimas, gilus ir sopus, kuris persmelkia ir didį džiaugsmą, siekia brolius ir seseris gimtoje šalyje ir šaltoje taigoje. Neramybės gėlimas tenai yra pavirtęs sunkiai pakeliama kančia. Ten per ilgai trunka tamsi neviltis ir kankinąs didis laukimas, kaip tom dienom, kada su ilgesiu buvo laukiama sušvintant Betlėjaus Žvaigždės. Visą savo sielą kaupiame į didį meldimą, kad Dievo skaistumas, pavertęs Betlėjaus naktį šviesia diena, veikiau išsklaidytų nakties niaurią tamsumą mūsų tėvynėje, jai nešdamas laisvės spindėjimą, taiką ir ramybę.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

Ramybės dažnai ilgstamės ir savo aplinkumoje, laisvam pasaulyje, kuris mus priėmė po savo svetinga pastoge. Tačiau bėgimas kaip į Egiptą mus išsklaidė po visas šalis ir išbarstė po bildžius miestus. Sūkuringame jų verpete minios ūžavimas net Tyliąją naktį verčia triukšminga diena. Pasaulio neramybė skverbias už slenksčio mūsų namų ir smelkias iki sielos gelmių, nenorėdama tyliajam Kristaus Atėjimui palikti vietos, kaip anom dienom Betlėjaus užeigoje. Tenai susigrūdusi minia paslikam savo nuovargy, atėjusiam po dienos erzėjimo, Viešpaties Gimimą pramiegojo. Dievo skaistumas apšvietė tiktai tuos, kurie budėjo užmiesčio nuošalumoje. Tiktai jiem pasigirdo iš dangaus angeliškoji giesmė: Garbė Dievui aukštybėje ir ramybė žemėje geros valios žmonėm! Norėtume ir mes rastis tarp budinčiųjų ir geros valios žmonių. Norėtume savo dvasios susitelkimu išsiveržti iš tauškios minios klegėjimo ir įsiklausyti į Viešpaties Kūdikio dieviškąjį alsavimą. Norėtume patirti kūdikiškos ramybės saldumo didžiu nerimu apkartusiom mūsų dienom.

Mūsų dienos, genamos svaiginančio skubėjimo, mažai beranda laiko įsiklausyti į Dievo Žodžio apsireiškimą. Jaučiame dėl to nemažos baimės, nes "kai rami tyluma buvo visa užsklendusi ir naktis įsibėgėjusi iki pusei savo kelio, Tavo žodis visagalis, it aštrus kalavijas, nužengė nuo valdoviško sosto, atsistodamas tarp dangaus ir žemės į vidurį paskirtos sunaikinti šalies" (Išm. 18, 14-15). Dievo lėmimas pačiam naktovidy nusileidžia palaimai ir nužengia baudimui. Iš širdies gilumo šaukiamės, kad Dievo rūstumas aplenktų visas šalis ir visus žmones, mūsų brolius ir seseris, kurie tik savo nežinojime gaudosi kitokios ramybės, negu ją skelbė angelų chorai Betlėjaus naktovidyje. Visa širdimi meldžiame, kad į vidurį visų tautų atsistotų Taikos ir Ramybės Kūdikis.

Giedrios ramybės pagaliau geidaujame savam būry, kuriam statomės siekimą visa jungti Kristaus taikia dvasia. Kristaus Gimimo šventėje visi ateitininkai išgyvena stiprų broliško artumo pajautimą. Tačiau savo dvasioje kartais pajuntame ir dvelkimą vėsumos savo idėjos draugam. Bėgties vargai, tremties našta ir dilgimas širdyje dėl savojo krašto nelaimės į mūsų tarpą kaišioja dyglių. Dėl padidėjusio mūsų jautrumo lengvai braujasi įžeidumas ir ilgai gruzda neatsileisdamas. Tas savo žmogiškąsias silpnybes norime dildyti didesniu širdžių suartėjimu ir gerąja valia, bet ne visa galime, ko ryžtamės pasiekti tiktai žmogiškom pastangom. Gero norėti visada yra arti mūsų, tariant šv. Povilo žodžiais, bet daryti tik gera nevisada įstengiame. Kreipiame tad savo akis į Dievo Kūdikį, sustoję aplink Jo prakartėlę it viena šeima, ir visa siela meldžiame stiprinti gerąsias mūsų valios pastangas ir laikyti mus broliškojo taikumo dvasioje.

Kristaus Gimimo šventėje sveikindamas viso pasaulio ateitininkus Federacijos Valdybos vardu, tikiu, kad ši skaidri šventė visiem bus tikrojo džiaugsmo ir dar didesnio pasiryžimo akstinas vis uoliau siekti visa naujinti Kristuje.

SIMAS SUŽIEDĖLIS
Ateitininkų Federacijos Vadas

KOTRYNA GRIGAITYTĖ

PALAIMINTOJ NAKTY

Vaikelis nuostabus
Šią naktį čia ateis.
O žeme, užsiklok
Baltais žiemos pūkais,

Kad nesuteptum Jam
Kojelių nekaltų —
Taip baisiai kruvina
Esi, žemele, tu . . .

Balta, balta naktis
Pridengs rausvas dėmes,
Skausme ir nevilty
Regėsim žvaigždę mes.

Tegul ir neregiai
Regėjimą atgaus,
Tegul suklups žvėris
Pavidale žmogaus.

Mūs širdys Tau namai,
Vaikeli nuostabus,
Palaimintoj Nakty
Framink naujus takus!

Dail. V. Jonyno iliustracija

DIEVAS YRA DVASIA

KUN. V. BAGDANAVIČIUS, M.I.C.

Sunku suprasti

Praeitą kartą mes mąstėme apie tai, kad Dievas yra nesudėtingas. Šiandien mes norime apsistoti prie minties, kad Dievas yra dvasia. Nėra lengva suprasti tai, kad Dievas yra nesudėtingas. Tiek daug dievų paveikslų tautos yra sukūrusios savo šventyklose. Tiek daug jų vardų turi tautų mitologijos ir senosios literatūros.

Dėl to net toks prašmatnus Vakarų minties žmogus, kaip Paskalis, gyvenęs 17 šimtmety, manė, kad Dievas be tam tikro kūno yra labai sunku suprasti. Tiesa, kad nėra lengva suvokti būtybę, kuri neturi kaip nors apčiuopiamų kontūrų. Dėl to tiesa, kad Dievas neturi kūno, yra ne tik paprasta tiesa, bet ir tam tikras uždavinys tautoms. Tautoms ir žmonėms prireikia mokytis teisingo Dievo supratimo, nuolat saugotis visokių priemaišų, atsirandančių mūsų Dievo supratime.

Vienintelė iš senųjų religijų, kuri nepasidavė pagundai į savo Dievo supratimą įtraukti kokių medžiaginių elementų, buvo senovės žydų religija. Tiesa, pačiose Senojo Testamento knygose niekur nėra aiškiai parašyta, kad Dievas yra dvasia, tačiau per ilgus amžius išlaikytas gyvas tautoje draudimas daryti Dievo atvaizdą — įpratino žydų tautą Dievo supratime išsiversti be kūniškų dalykų pagalbos.

Ką reiškia būti dvasišku?

Dvasiškumo sąvoka mūsų mintyse dažnai įgauna silpnumo bruožą. Kasdieninėje mūsų kalboje būti dvasišku reiškia būti mažiau tvirtu, mažiau realiu. Dvasišką dalyką mes esame linkę laikyti mažiau pastoviu ir neturinčiu priemonių veikti. Dvasingumą mes dažnai vaizduojamės kaip kažką debesuoto ir nepastovaus.

Tikrai ne toks dvasingumas yra Dievo. Dievas, būdamas viso pasaulio atrama, tikrai yra ne tik pakankamai tvirtas, bet net ir visagalis. Dievas, išlaikydamas viso pasaulio egzistenciją per nesuskaičiuojamus metų laikus, yra tikrai pastovus.

Būdingiausi dvasingumo bruožai yra sugebėjimas pažinti ir sugebėjimas veikti pagal pažintus tikslus. Juo didesnis dvasingumas, tuo daugiau jis pažįsta ir

tuo tiksliau veikia. Dievas yra didžiausias dvasingumas dėl to, kad jis turi patį augščiausią veikimo tikslą pats savyje. Dievo dvasingumas susilieja su jo buvimu ir su jo visagalybe.

Hegelio absoliutas

Nors Dievo dvasingumą nėra lengva suprasti daugeliui asmenų, tačiau netrūksta šiais laikais ir priešingų reiškinių. Yra mūsų laikais mąstytojų, kurie turi labai dvasingą Dievo supratimą, nors ir nelaisvą nuo kitų klaidų. Vienu iš tokių, kurie turi dvasingą Vyriausios Būtybės supratimą, yra praeito šimtmečio filosofas Hegelis. Štai kokį visuotinį ir galingą jis turi Vyriausios Būtybės supratimą. Jis rašo:

"Mūsų pirmasis išeities taškas, iš kurio mes turime pradėti, yra pats Absoliutas, kuris, kaip veikianti dvasia, duoda kitiems egzistavimą, save pačią pažįsta ir yra pats aktyvumas".

Tai yra gražus Dievo, kaip vyriausios būtybės ir kaip pačios šviesiausios ir galingiausios dvasios apibūdinimas. Komunizmas, paėmęs vieną kitą bruožą iš Hegelio filosofijos, yra apleidęs patį pagrindinį Hegelio mokslo punktą, būtent: apie visuotinę Dvasią, kuri yra ne tik pasaulio, ne tik žmogaus, bet ir žmogaus darbų išeities taškas. Tai yra visos jo filosofijos atrama.

Net meno filosofijoje Hegelis neapsieina be Vyriausios Dvasios. Romantinio meno Hegelis nemoka kitaip suprasti, kaip kartu su Absoliutu. Tiesa, Hegelio Dievo supratimas nėra mums visais atžvilgiais priimtinas, nes jis nepakankamai supranta Absoliuto skirtumą nuo pasaulio. Tačiau nėra abejonės, kad jo Dievo supratimas yra labai dvasiškas, labai visuotinis ir jo negalima išjungti iš Hegelio filosofijos.

Panteizmas

Aštuonioliktajame šimtmety atsirado pastangų taip suvokti Dievą, kad išnyktų esminis skirtumas tarp Dievo ir pasaulio. Tai buvo gana dvasingas Dievo supratimas, tačiau ta dvasia buvo greičiau Dievo sukurto pasaulio dvasia, negu Tvėrėjo dvasia. Ši minties kryptis yra vadinama panteizmo vardu. Ji norėjo Dievą įžvelgti visur: ir žvaigždėse, ir cheminiuose elementuose ir imeratoriuje. Katalikų Bažnyčia nesutiko su šiuo Dievo supratimu. Vatikano visuotinis Bažnyčios susirinkimas nutarė, kad Dievas privalo būti pripažįstamas kaip būtybė — realiai ir esmiškai skirtinga nuo pasaulio. Dievas nėra pasaulio dvasia. Jeigu Dievas būtų tik pasaulio dvasia, tai jis baigtųsi ten, kur baigiasi pasaulis. Dievas yra pats savo buvimo centras ir ašis. Pasaulis yra Dievo sukurtas ir jo palaikomas. Be jo pasaulis nė sekundės negalėtų ištverti. Dėl to pasaulis yra tam tikra prasme Dievuje.

Dievuje giliai yra atsirėmęs ir žmogaus gyvenimas. Po to, kai Dievas priėmė žmogaus prigimtį ir tapo žmogumi, Dievo ir žmogaus santykiai pasidarė ypač tamprūs ir, jei taip galima išsireikšti, humaniški. Ši tiesa ypač dabar pradeda labai gyvai reikštis Bažnyčios gyvenime. Antrojo pasaul. karo metu paskelbta Mistinio Kristaus kūno dogma, atidengė gilius ir jautrius ryšius tarp viso mūsų gyvenimo ir Dievo.

Tačiau, nepaisant intymaus Dievo ir žmogaus artumo, vis tiek tarp Dievo ir žmogaus lieka realus skirtumas, kaip tarp priežasties ir pasekmės. Dievas yra kūrėjas, žmogus yra kūrinys. Dievo buvimas yra būtinas, o žmogus būva tik Dievo leidžiamas.

Medžiagos dvasia

Kai mes šiandien kalbame apie Dievą, kaip dvasią, mes suminėjome hegeliškąjį Dievo supratimą, kurį komunizmas išleido iš jo filosofijos. Vietoj šios Dievo Dvasios komunizmas visos savo sąrangos centre pastatė medžiagos dvasią. Bet medžiagos dvasia negali būti turtingesnė už pačią medžiagą.

Kas yra medžiaga? Pasvarstykime kiek šį klausimą. Medžiaga filosofinėje kalboje yra tas pat, kas galimybė. Medžiaga yra toks kūnas, iš kurio **galima** padaryti ką nors kito. Medžiaga tai nėra daiktas užbaigtas savyje. Medžiaga yra toks kūnas, kurį galima kaitalioti ir jo formą perdirbinėti. Medžiaga yra nesavarankiškas dalykas, pavergtas perdirbinėjimui.

Kai šitokia medžiagos dvasia yra padedama žmogaus gyvenimo pagrinde, tai kartu su ja į žmogaus gyvenimą ateina visa medžiagos arba galimybės filosofija. Būdingiausias jos bruožas, yra neturėjimas savos formos ir vergiškas klusnumas kiekvienai galimai naujai formai. Kai į žmogų žiūrima medžiagos filosofijos akimis, tai iš jo pasidaro tik bevalė galimybė. Visuomeninėje terminijoje medžiaginės filosofijos žmogus vadinasi pavergtas žmogus. Dėl to komunizmo našta ir sunkenybė nėra koks atsitiktinis ir praeinantis dalykas. Komunistinės santvarkos vargai yra ne praeinantis, bet esminis dalykas, susijęs su šia medžiagos dvasia.

Dievo dvasia

Dievo dvasia yra didžiausio supratimo ir tiksliausio pritaikymo dvasia. Dievo Dvasia negali nieko pavergti. Dievo dvasia toli viršija visas mūsų dvasias. Mūsų dvasinės galios yra reikalingos tam tikro medžiaginio išsipildymo. Dievo Dvasiai nieko nereikia. Jeigu aš sakau, kad man reikia išmokti kokios svetimos kalbos, tai dar nereiškia, kad tuo pačiu momentu aš tos kalbos jau moku. Man reikia porą metų intensyviai dirbti, iki aš išmoksiu.

Pas Dievą nėra jokio tarpo tarp jo nusistatymo ir įvykdymo. Dievas yra veikimas pats savyje. Tarp idėjos ir jos įgyvendinimo Dievuje nėra jokio tarpo. Dievas savo prigimtyje neturi jokios naštos, kurią jam reiktų stumti ar nešti. Dievui nėra jokios veikimo sunkenybės. Jis yra dvasingas augščiausiame laipsnyje.

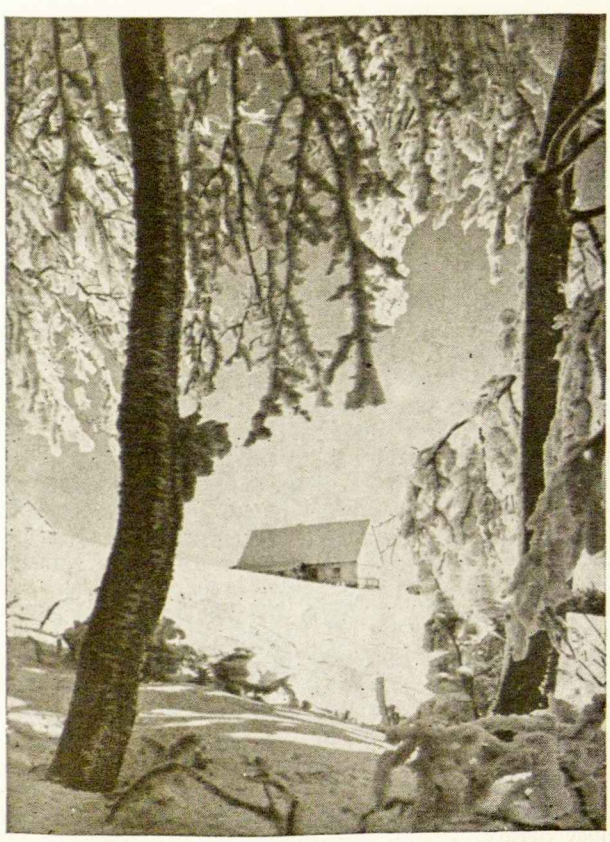

Žiema Lietuvos viensėdyje

ATEITININKŲ CREDO

Kilmė * Reikšmė * Forma * Vartosena

KUN. STASYS YLA

Credo yra šūkio išplėtojimas ir pritaikymas. Dažna organizacija turi savus credo.

1. KILMĖ. Pirmasis ateitininkų credo buvo programinis. Jis paskelbtas pirmame Ateities numeryje (1911), Pr. Dovydaičio parengtoje deklaracijoje "Trys pamatiniai klausimai". Pirmoji ir trečioji deklaracijos dalis kalba apie neatidėliotiną reikalą privačiame ir viešajame gyvenime išpažinti Kristų, kaip visos būties ir viso gyvenimo centrą, kovoti, aukotis ir neboti nuoskaudų.

Šis credo praktiškai sudarė pirmąsias principines ateitininkų gaires. Tačiau jis nebuvo įpavidalintas viešam vartojimui, nesuvestas į vieną trumpą ateitininkiškojo išpažinimo formą.

Tokia forma buvo parengta Reino konferencijos proga 1947 metais. Ji buvo atspausta rotatoriumi kartu su kitomis naujai paruoštomis ateitininkų maldomis. Tai buvo maldinis credo, vartotinas asmeniškomis progomis. Šis credo pakartojo ateitininko ryžtą gyventi Kristui, jam paruošti gyvenimą, aukotis ir pasišvęsti. Amerikoje šis credo tekstas buvo atspaustas "Visa atnaujinti Kristuje" (1951) ir mažajame maldyne "Sveika Marija" (1953).

2. REIKŠMĖ. Kiekvienas credo, ypač vartojamas iškilmingo pasižadėjimo metu, turi ypatingą savo reikšmę. Jis įpareigoja ateitininką naujai gyvenimo krypčiai. Viešas, iškilmingas žodis reikalauja atsakymo ir viešajame gyvenime.

Tą mintį buvo pabrėžusi pirmoji ateitininkų deklaracija. Ją naujai pakartojo AF Valdybos atsišaukimas 1947 metais:

"Šiandien reikia ne tiek kalbėti apie religiją, kiek rodyti pačią religiją, įsikūnijusią atskiro asmens ir visos bendruomenės gyvenime. Šiandien reikia pastatyti prieš modernaus žmogaus akis konkrečių pavyzdžių, išaugusių iš religinio gyvenimo ir turinčių religinės dvasios".

"Tuščios bus mūsų kalbos apie šventumą, — sako atsišaukimas, — jei nebus šventų asmenybių... Mes turime išsiskirti iš kitų, turime būti kitoki, negu tie, tarp kurių gyvename ir veikiame. Mūsų religija turi įspausti visam mūsų gyvenimui ženklą, kuris, kaip tasai Kristaus minimas žiburys ant kalno, šviestų visai aplinkai ir skelbtų dangaus Tėvo garbę" (p. 5).

Ateitininkiškuoju credo mes pasižadame to siekti.

3. FORMA, kuri čia pateikiama, yra skirta įžodiniam credo. Ji priimta AF Vyriausios Valdybos.

Išpažįstame Tave, Kristau, Amžinasis Žodi, visos būties ir gyvenimo Viešpatie! Tu esi Tiesa, kurią tikime, Kelias, kuriuo einame, Gyvenimas, kuriuo gyvename.

Esame Tavo bendruomenėje, kurią Tu mokai, vedi ir pašventini. Mokyk mus būti vienos minties su Tavimi, ugdyk mumyse vieningą valią, skleisk vienos širdies karaliją.

Tautų Valdove ir laisvės Viešpatie! Tu savo Apvaizda vedi mūsų tautą, remi jos teisėtas kovas, stiprini kančioje ir bandymuose. Išlaikyk mūsų tautos tikėjimą, stiprink jos viltį, gaivink meilę.

Žmonijos Atnaujintojau, mes renkamės Tavo Kryžių mūsų kovos ir pergalės vėliava. Mes pašvenčiame savo jėgas Tavo karalystei, kuri neša pasauliui taiką, meilę ir malone.

Priimk mūsų ryžtą ir padėk mums drąsiai kovoti už naują Tau pašvęstą ateitį.

4. VARTOSENA. Šis credo kalbamas tuoj po įžodžio, kai visi įžodininkai grįžta į vietas ir sustoja vienoj eilėj; kalbamas garsiai, sutartinai. Tuo metu visi kiti dalyviai atsistoja ir vėliavos palenkiamos į priekį. Panašiai daroma kalbant šį credo kitomis iškilmingomis progomis.

BIBLGR.: *Dovydaitis* Pr., Trys pamatiniai klausimai, At '11, N 1. C *Yla* St., Atnaujinimo šauksmas, At '49, N 3.

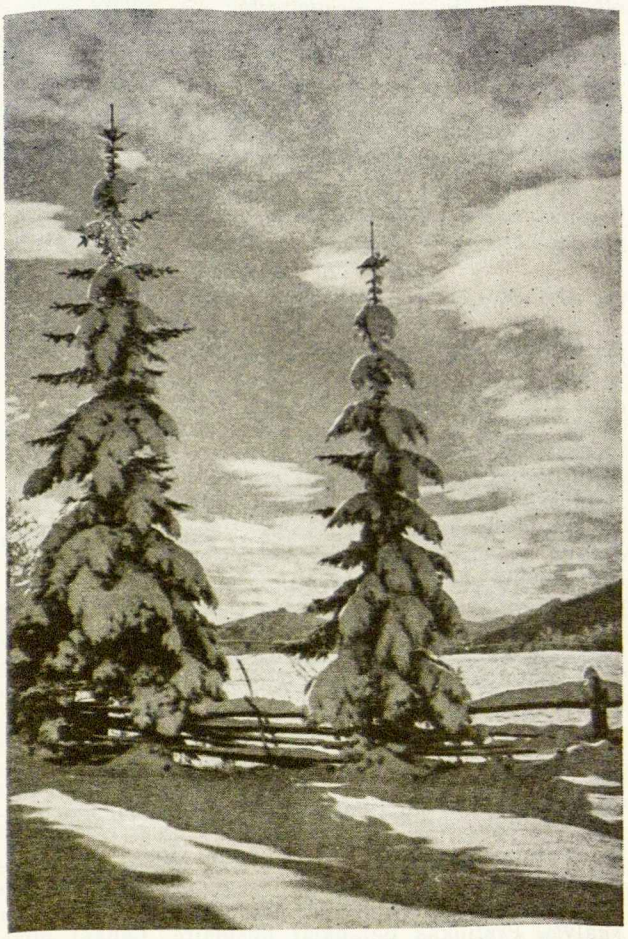

Tyliai tyliai krenta snaigės.
Baltą pasaką jos seka:
Apie augštą melsvą dangų,
Apie skaistų saulės taką.

Seka pasaką be žodžių
Tuo tyliuoju kritimu:
Apie tyrą šaltą grožį,
Baltu spindintį sniegu...

Mielą mūsų tėviškėlę
Mini snaigės kritime
Ir mamytės pasakėlę,
Kur gaivina vis mane.

DIDŽIOJI DOVANA

DANUTĖ BRAZYTĖ

Dail. Ados Korsakaitės iliustracija

Sutemos melsvu tvanu liejosi iš šilo, tylutėliai semdamos laukus. Dangus, suraukęs pilkų debesų kaktą, grasino priversti daugiau sniego, užpustyti kiekvieną įmintą pėdą, užkrauti dar didesnes naštas žiemos nubaltintiems medžiams.

Pranukas išlindo pamiškėn, pabaidydamas eglių pataluos užsnūdusių varnų pulką. Jos pakilo į pilką padangę, gūdžiu kranksėjimu bardamos vaiką. Jis tvirčiau apkabino glėbį kvepiančių, šerkšnotų eglišakių, peržvelgė tamsėjantį lauką ir nekantriai atsisuko miško pusėn, kur, kliuvinėdamas už medžių kamienų, lakstė plonas šuniuko kiauksėjimas.

— Greičiau, tu neklaužada, — pašaukė berniukas, — mama mums pirtį surengs, kad taip ilgai užtrukome.

Ūmai šuns loiimas tapo piktas ir perspėjantis. Šunelis išsirito iš krūmų, pabrukęs uodegą, bet pasisėmęs drąsos iš mažojo šeimininko artumo, ėmė dar garsiau skalyti. Pranukas nejaukiai apsidairė. Laukai buvo tušti, pripildyti varnų kranksėjimo. Tik pačiame tamsėjančio horizonto pakraštyje vingriavo balzgana dūmų juostelė.

— Na, ko čia plėšai gerklę, — subarė šunytį, norėdamas paslėpti kylantį nerimą, — bene vilką pamatei?

Tuo tarpu iš snieguoto miško iššlubavo žmogus. Jo kojos buvo apsuktos skarmalais, o viena lopuoto švarko rankovė įgrūsta kišenėn, tokia tuščia ir susiplojusi. Likusiąja ranka keleivis prilaikė nugarą užgulusį maišiuką. Vaikas nejučiomis ėmė trauktis atgal, bet nenuleisdamas akių nuo nepažįstamojo veido, kurio apatinė pusė slypėjo tankiai suaugusioj barzdoj. Tik keleivio akyse sužibusi draugiška šypsena sulaikė jį nuo visiškos panikos. Šuo vis dar nesiliovė lojęs.

— Nutilk, Juodčkau, nutilk, — sudraudė jį Pranukas.

— Tau nereikia manęs bijoti, — švelniai ištarė vyras, numesdamas sniegan maišą, kad nors valandėlę pailsėtų įvargę pečiai.

— Aš nebijau! — skubiai atsakė vaikas, — tik Juodčkus jūsų nepažįsta, tai loja.

— Ar tau ne per vėlu šile vaikščioti? — vėl kreipėsi žmogus, savo balso draugiškumu galutinai nuvaikydamas berniuko nerimą.

— Mes truputį per ilgai užsibuvom, — paaiškino jis ir susiraukė, pagalvojęs apie užsitarnautą motinos rūstybę. — Buvome skynimuose, ten šakos tokios jaunos, stambios, o pamiškėje per aukštai, nepasiekiu.

— Ką gi veiksi su tokiu glėbiu? — susidomėjo žmogus.

— Eglutę darysim, — berniuko nuotaika bematant pakilo. — Medelius kirsti draudžia, tai mes trobą apkaišom eglišakiais, dar papuošiam kuo, būna beveik taip pat gražu, kaip mamos pasakojimuose.

— Aš tikiu, — pritarė keleivis, ir jo žvilgsnis lėtai nučiuožė vakaro klostomais laukais.

— Turiu skubėti, — atsiminė Pranukas. — Eime, Juodčkau!

Šuniukas dar porą kartų grasinančiai amtelėjo nepažįstamojo pusėn, nusipurtė sniegą ir nudulkėjo lauku lyg mažas, juodas kamuolys.

— Sudiev! — šūktelėjo vaikas, nusekdamas jo pėdomis.

— Su Dievu! — tyliai atsakė susimąstęs vyras, vėl užsikeldamas ant pečių maišą ir pasukdamas vieškelio link.

* * *

Kiemas buvo verste užverstas pusnynais. Tik takelis, siauru grioveliu prasirausęs sniege, jungė trobą su apledėjusiu šuliniu ir, išbėgęs už pakrypusių vartų, dingo paklydęs baltoj tolumoj.

— O tu kur buvai prapuolęs? — nuo šulinio jį pasitiko linaplaukės Onutės žodžiai. Mergaitė iškėlė pilnutėlį kibirą leduoto vandens, papūtė šalčio žnaibomus pirštus ir pasilenkusi nuglostė džiaugsmu verdantį šunį.

— Mama tau beržinės košės išvirti žadėjo! — dar pridūrė, pasijuokdama iš surimtėjusio vaiko.

Tik tu nesirūpink per daug! — atšovė jis. Onutė buvo pati vyriausia sesuo, ištįsusi ir balta, lyg bulvės daigas pavėsyje, kad net šalčio lūpos nepajėgė įžiebti rausvumo jos skruostuose.

— Ištai, ir keliauninkas atsirado! — kalbon įsiterpė skambus Zitos balsas.

Ji nešėsi sulamdytą skardinę pelenų, mėgindama jais užpilti takelio slidumą. Vaikas susiraukė. Jį žavėjo žiema, akinančiai balta, nepaliesta ir neišklampota, nesvarbu, kad kartais tektų iki kaklo pasinerti pusnynan ar išsitiesti slidžiame kelyje. Pasiuntęs nepatenkintą žvilgsnį abiem seserim, nuskubėjo trobon.

Nuspyręs medines žąsiukes prieangyje už durų, berniukas griūte įgriuvo vidun. Žemi pirkios langiūkš-

čiai buvo užtiesti pačiais gražiausiais šalčio marginiais, o gale stalo spinksinti lempa liejo geltonos šviesos klaną kambario vidurin, pasuoles ir kampus palikdama besistumdantiems šešėliams. Pranukas suvertė atneštus eglišakius ant stalo, paskui nusivilko milinį švarkelį ir nudrėbė jį čia pat ant suolo.

Iš virtuvės atskubėjo motina, nugara užremdama paskui save duris. Abiem rankom ji nešė dubenį šviežių, tik iš pečiaus iššertų, šližikų. Pamačiusi grįžusį sūnų, užmiršo laukime praleistas nerimo valandas ir surinktus barimui žodžius, o jos veidas nušvito meilia šypsena.

— Neužtruk tiek ilgai kitą kartą, — perspėjo vaiką, — dar kas atsitikti gali.

Pranukas labai norėjo papasakoti apie pamiškėje sutiktą keleivį, tačiau susilaikė bijodamas, kad motina vėl nepradėtų bartis.

— Kam tų šakų tiek daug privilkai? — ji nustebo išvydusi užverstą stalą. Padariusi vietos atneštam dubeniui ir žvilgsniu parodžiusi nusviestą ant suolo švarkelį, skubėjo uždangstyti langus austinėmis lovatiesėmis.

Berniukas nenoromis paėmė švarką ir, vilkdamas asla kojas, nukiūtino ieškoti vinies.

— Aš taip norėčiau tikros eglutės, — grįždamas vėl pas mamą skundėsi, — nejaugi tie geri laikai niekada neateis?

— Na, na, Praneli, — motinos rankos buvo švelnios, o prijuostė kvepėjo šviežia duona. — Bus gerai ir šakos. Pažiūrėsim, gal koks žvakigalis skrynioj užsilikęs tupi, — ji nuglostė pašiurpusius berniuko plaukus, visa širdimi trokšdama savo vaikams padaryti linksmas ir atmintinas šventes. Tačiau maisto kamaraitėje vaikėsi vėjai, net pelės ją buvo apleidusios, nieko geresnio neradusios.

— Mama, ar aš galėsiu nubėgti kolūkin kalbančių gyvulių pasiklausyti? — sugalvojo kitą klausimą vaikas.

— Bijok Dievo, sūneli, dar bėdon pakliūsime, — susirūpino moteris, — bėdų mums ir taip užtenka, — pusbalsiu pridūrė įsiklausydama bildėsio priemenėje.

Subraškėjo spaudžiama rankena ir, garų kamuoliuose įsisupusios, pirkion įžengė abi seserys.

— Pasiklausyk, ką Juodčkus sakys, ir tau bus gana, — paerzino vaiką Onutė tarpduryje pagavusi jo norą.

— Nesišaipyk, su tavimi nei Joudčkus nešnekėtų, — atsakė nepatenkintas Pranukas.

— Kam tempi tokį pilną! — subarė dukterį moteris, — dar trūkį gausi, — ir, paėmusi kibirą, nužingsniavo virtuvėn.

— Bėk mamai padėti! — pastūmėjo vaiką Onutė. — Tik po kojų maišysiesi, mums apsitvarkyti reikia.

— Tegul ji eina, — rūškanai tarė berniukas, mostelėdamas galva Zitos link: — mergų vieta virtuvėje.

Pasiruošusiam dar ilgiau ginčytis broliukui Onutė pasiuntė kietą žvilgsnį, paskui abi su Zita suprunkštė į saujas, kai tas nudzimbino pro duris.

— Vis mane ir mane, — nuskriaustojo balsu skundėsi mamai, — o juodvi ten kikena nieko neveikdamos.

— Nusiramink, sūneli, man labai malonu, kai tu su manimi esi.

— Tikrai? — berniukas nušvito, lyg jo viduj kas būtų uždegęs šimtą gražiausių kalėdinių žvakučių.

— Papasakok, mama, — prisigretino prie besiruošiančios motinos, — apie spindinčias eglutes, Piemenėlių Mišias ir viską, viską.

— Ne, geriau papasakok apie tėvelį, man niekuomet nenusibosta klausytis, — pakeitė prašymą vaikas, — aš jo beveik neprisimenu, taip seniai mačiau.

— Vėliau. Po vakarienės, — tylutėliai pažadėjo moteris ir priėjusi pirštu prakrapštė apvalią skylutę šalčio užmūrytame lange. Lauke drėbė dideliais ubago kąsniais. Dangus ir žemė jungėsi į vieną mirgantį baltą šokį, tyrą ir ramų kaip pati Kalėdų naktis. Ji žiūrėjo ir žiūrėjo prikišusi akį prie benykstančio plyšelio, nieko nematydama per srūvančias ašaras, kol ant peties pajuto lengvą ranką, švelnią ir drąsinančią.

— Mes jau susitvarkėme, motule, — vos girdimai ištarė Onutė, — norėdama nutraukti motinos minčių giją.

— Ateinu, — taip pat tyliai atsiliepė moteris, vis nesitraukdama nuo lango.

Mergaitė daugiau nedrįso raginti. Ji žinojo, kodėl rasoja motinos akys, kur skrenda mintys per snieguotą naktį. Tėvo paveikslas Onutės atminime jau buvo gerokai aptrauktas metų migla. Ji vos įstengė prisiminti aną baisią atsiskyrimo naktį, kai ledinių širdžių svetimieji jį išgrūdo į nepasiekiamąjį Sibirą. Kartas nuo karto juos pradžiugindavo trumpi laiškai, kupini meilės ir padrąsinimo, dar rečiau motinai pavykdavo atsakymą nusiųsti. Tačiau nuo paskutinio tėvo laiško daug mėnesių praslinko, o motulės veidas kasdien labiau blyško, akys vis dažniau spindėdavo neišverktomis ašaromis.

— Mama, mama, ar radai žvakučių? — iš pirkios atluopsėjo Pranukas, apvilktas švariais marškinėliais ir rūpestingų Zitos rankų priplotais plaukais.

— Ar nematai, kad mama laiko neturi? — sudraudė jį sesuo.

— Juk ji nieko neveikia, — nenusileido vaikas, — o paieškoti žadėjo.

— Neradau, Praneli, — motinos rankos palietė drėgnus berniuko plaukus, — tur būt, pernai paskutines sudeginome. Geriau eikime Kūčių valgyti.

— Einam! — pašoko Pranukas, ir jo balse suaidėjo visas alkano vaiko godumas.

Stalas buvo apklotas baltutėle lino staltiese, apstatytas menkais patiekalais, o berniuko parnešti eglišakiai, skoningai sukaišioti pirkios kampe, skleidė šilo kvapą, verkdami sutirpusio sniego ašaromis.

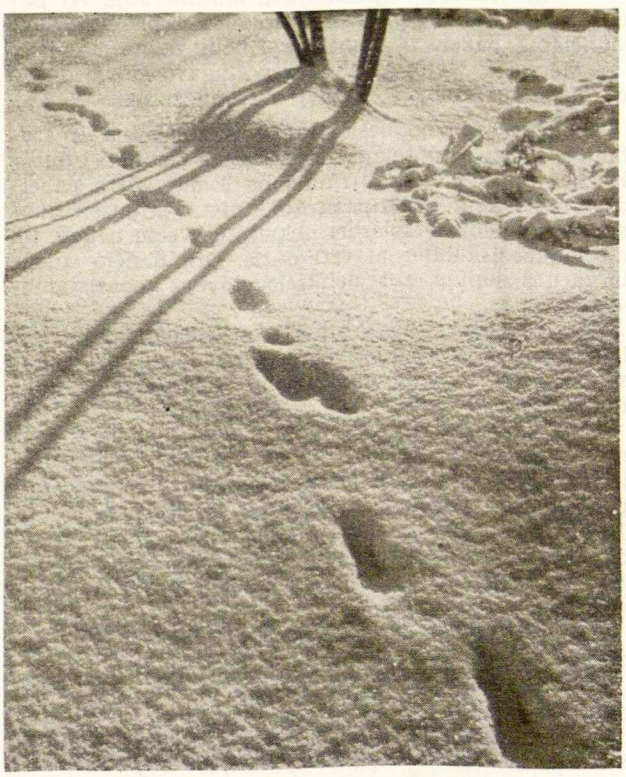

Pėdos sniege — K. Daugėlos nuotr.

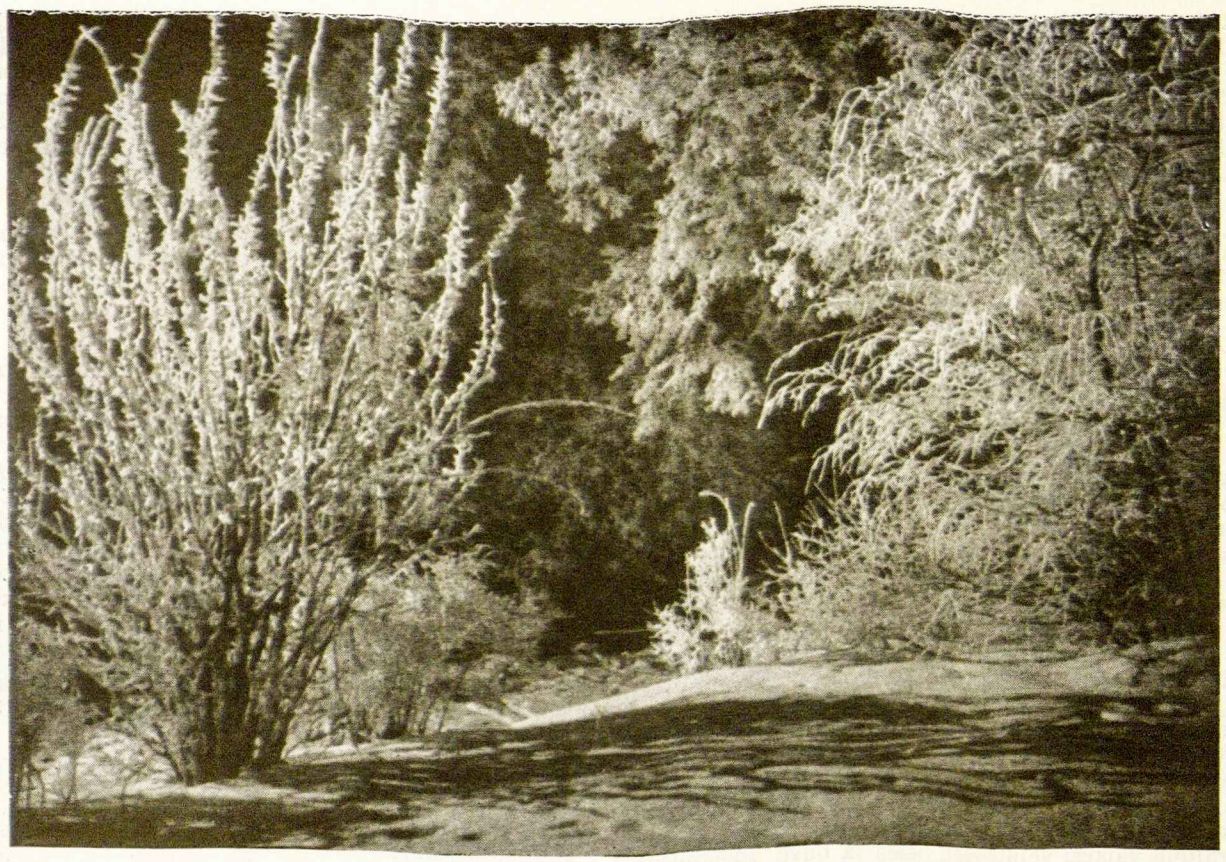

Žiema Lietuvoje

Vyt. Augustino nuotrauka

Ūmai Juodčkus pastatė ausis ir, pribėgęs prie durų, ėmė loti. Vaikai susižvalgė, o Zita, skubiai prapūtusi apšalusį langą, stengėsi peržvelgti tamsą.

— Kažkas ateina, — sušnabždėjo ji, — jau prie šulinio.

— Ar vienas? — pasiteiravo motina. Joje vėl pabudo šeimininkė, pasiruošusi tinkamiau priimti Dievo siunčiamą pakeleivį šventame Kūčių vakare.

Mergaitė, vietoj atsakymo, palingavo galva, o šuo dar garsiau skelbė ateinantį svetimą žmogų.

Sniegas prarijo besiartinančius žingsnius, ir troboje esantieji krūptelėjo nuo staigaus beldimo į duris. Kažkas tamsoje nerado rankenos ir dar kartą pabeldė. Vaikai nejučiomis pasitraukė virtuvės pusėn, juose vis dar nebuvo išblėsusi nekviestų svečių baimė, tik motina pasiskubino atverti duris. Drimbančio sniego ir garų apsuptas, ant slenksčio stovėjo nepažįstamas vyras.

— Tegul bus pagarbintas, — nedrąsiai prabilo keleivis, pirma rūpestingai peržvelgęs trobą. Jo įraudusiame, vešlia barzda apžėlusiame veide slypėjo gilus nuovargis.

— Per amžius, amen, — pirmasis atsipeikėjo Pranukas, atpažinęs svetyje prie šilo sutiktąjį žmogų. Keleivis pasiuntė vaikui dėkingą žvilgsnį, nusimetė nuo pečių sniegu permirkusį maišą ir nusitraukė kepurę. Jo akys vos, vos užkliudė tris smalsius vaikus ir vis dar nenurimstantį Juodčkų, grįždamas prie motinos. Nuo to žvilgsnio moteris lyg pabudo. Ji pakėlė vieną virpančią ranką prie lūpų:

— Dievulėliau gerasis, Kazys? — sušnibždėjo, lyg norėdama pati save įtikinti, — Kazys...

— Aš jūsų ieškojau senoje vietoje, už tai sutvėlinau, — vėl prabilo keleivis tik jai vienai, lyg pirkioje daugiau nieko nebūtų buvę. — Gaila, nepažinau Pranuko pamiškėje sutikęs, būtų kelią parodęs.

Moteris lyg sapnuodama žengė prie jo ir priglaudė veidą prie šiurkštaus, šlapio švarko.

— Aš ir vilties buvau nustojusi, nei laiško, nei žinelės.

— Tėtis, — ūmai suvirpėjo Onutės lūpos. Ji norėjo bėgti artyn, apkabinti ir pasveikinti, bet, pagauta drovumo, nuleido galvą.

— Juk tėtis Sibire, už tūkstančio mylių, — pusbalsiu murmėjo Zita, vis dar negalėdama tikėti, kad vyras, viena ranka apkabinęs jų motiną, buvo tėvas. Tik vienas Pranukas neturėjo abejonių. Jeigu Kūčių naktį vynu pavirsta šulinių vanduo ir gyvuliai moka kalbėti, tai kodėl negalėtų iš tolimojo Sibiro grįžti tėtis?

— Kaip tave paleido? Juk nė pusės bausmės nesi atlikęs, — pagaliau vėl galėjo prabilti moteris.

Vyras nusijuokė ir parodė kišenėn sugrūstą rankovę:

— Jiems ten reikia darbininkų, veltui nenorėjo laikyti.

Plati jo šypsena visiškai išsklaidė vaikų nedrąsumą, ir jie visu būriu metėsi pasveikinti namo grįžusį tėvą.

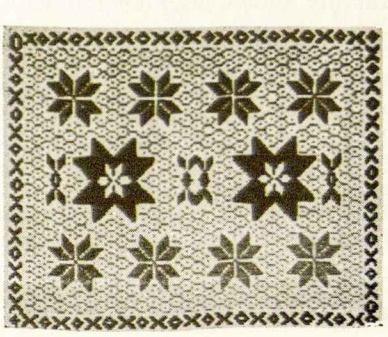

KALĖDŲ ŠVENTĖS NORVEGIJOJE

INGRIDA STASAITĖ

Pažinti svetimus kraštus, jų kultūrą, papročius yra ne tik įdomu, bet ir naudinga besimokančiam jaunimui. Prikausydama Pasaulio Mergaičių Klubui (World Friends Club) ir susirašinėdama su kelioms mano amžiaus Anglijos, Olandijos ir Norvegijos mergaitėms, turiu progos iš jų laiškų pažinti ne tik pačias jaunuoles, bet ir jų tautinę kultūrą bei papročius. Tokiu pat būdu supažindinu ir jas su mūsų kultūra ir papročiais. Pasirodo, jos labai susidomėjusios Lietuva ir man pareiškia užuojautą dėl mūsų tautos kančių.

Šį kartą norėčiau truputį pakalbėti "Ateities" skaitytojams apie Norvegijos Kalėdų papročius. Taip, kaip juos man atvaizdavo mano nepažįstama draugė Astrid Thune iš Vang Hedmark, Norvegijoje.

To tūkstanties fiordų šalto šiaurės krašto didžiausia šventė yra Kalėdos. Nėra kitos tokios svarbios per visus metus. Dėl to nenuostabu, kad jai labai ruošiamasi ir ji sutinkama su didele rimtimi ir dvasios susikaupimu.

Tiek daug tamsos niūraus rudenio pabaigoje. Norvegai laukia, kol iškris pirmasis sniegas ir kol ledu pasidengs upės, ežerai ir fiordai. Tada jau nebetoli Kalėdos. Didieji metų darbai jau užbaigti. Prieš pat Kalėdas norvegai dirba tik pačius būtiniausius darbus, kurių negalima atidėti. Mat, tikima, kad nebūtini darbai galį tik nelaimę atnešti.

Vengiama darbų, kurie surišti su sukimu. Tada nei verpiama, nei gręžiama. Sakoma, kad toki darbai galį sustabdyti saulės sukimąsi, o norvegas taip pasiilgęs šviesos. Kalėdos yra kartu ir tamsos nugalėjimo šventė .

Prieš Kalėdas vengiama pyktis, bartis. Net valdžios įstatymai tuo metu įvairiems triukšmadariams griežtesni. Sudrumsti prieškalėdinę rimtį reiškia smarkiai nusidėti.

Net medžioti ir gyvulius pjauti tuo metu netinka. Tai ramybės ir susikaupimo laikas.

Pačios Kalėdos prasideda gruodžio 24 dienos vakare. Mes tą vakarą vadiname Kūčiomis, o ten jau Kalėdos .Penktą valandą vakaro suskamba bažnyčių varpai. Tai ženklas, kad Kalėdos jau atėjo.

Visa ruoša iki to laiko turi būti baigta. Visi turi būti išsimaudę. Maudosi pirtyse, kur ant įkaitintų akmenų pilamas vanduo ir tuo būdu sukeliamas garas. Akmenys ir išsimaudžius dar kaitinami, nes tikima, kad tą naktį ateiną į pirtį mirusieji pasišildyti.

Per šventes norvegai dėvi savo tautinius drabužius. O per Kalėdas kiekvienas stengiasi pasipuošti, gražiau atrodyti.

Pasveikinę vienas kitą su atėjusiomis šventėmis, norvegai sėda prie stalo. Tačiau jų kalėdiniai valgiai nėra toki įvairūs, kaip mūsų Kūčių stalas. Pagrindiniai šio vakaro valgiai yra miltų sriuba, ryžių košė, žuvis. Duodamas ir saldus patiekalas. Į jį senu papročiu įmetamas migdolas. Kas jį lėkštėje randa, tas gali tikėtis laimės per visus metus.

Daugumas norvegų yra protestantai. Jie per vakarienę valgo ir kumpį, nes jiems pasninko nėra. O katalikai laikosi pasninko.

Po vakarienės šeimininkas padėkoja šeimininkei už visą jos metų darbą. Vaikai uždega žvakutes eglutėje. Paprastai uždegama tiek žvakučių, kiek šeimoje narių. Pirmiau uždegdavo tik dvi žvakutes, kurios simbolizuoja šeimininkus. Kalėdų dovanos būva jau sudėtos po eglute. Uždegus žvakutes, jos išdalinamos. Žvakių šviesoje giedama ir žaidžiama.

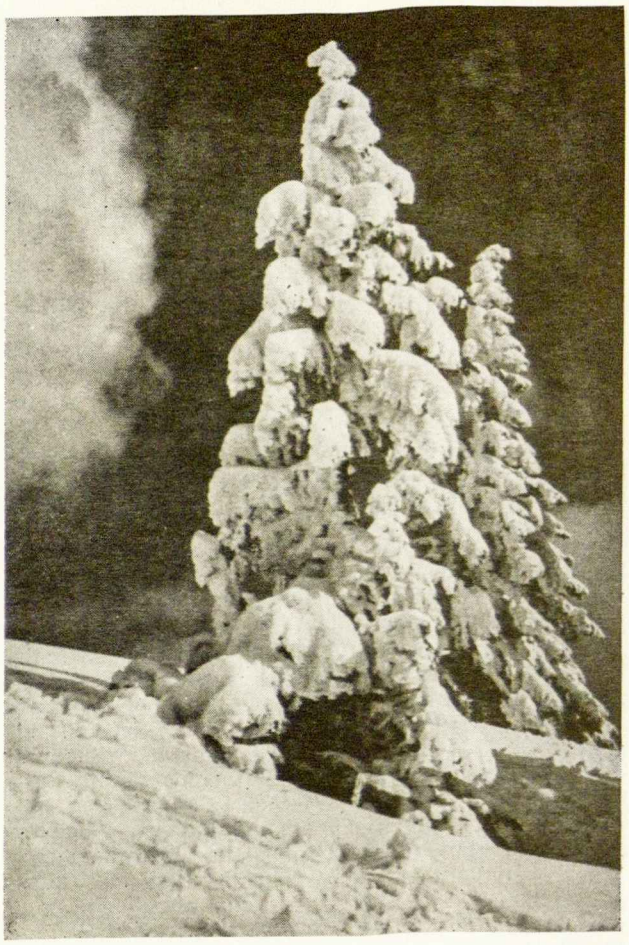

BERNARDAS BRAZDŽIONIS

KALNŲ TAKU

Snieguotos eglės saugo taką
Kaip gailestingos seserys,
Kažkur kalnų šaltinis šneka:
— Ir joms ateis pavasaris.

Pro begalinę sniego tylą
Girdi, kaip plaukia debesys,
Kaip maumedžio šaka pakyla
Ir pakeleiviu stebisi.

Tik ji naštos nebepakėlus,
Kepurę sniego numeta,
Tik tavo neryškus šešėlis
Prabėga pro baltumą tą...

Snieguotos eglės saugo taką
Kaip gailestingos seserys,
Šaltas kalnų šaltinis šneka:
— Ir tau ateis pavasaris.

Kalėdų naktį šeimininkai ir tarnai miega viename kambaryje ant grindų, kur yra patiesta šiaudų. Vėliau iš tų šiaudų nupinamas kryžius. Jis saugos namus nuo nelaimių.

Po Kalėdų dienos ima ilgėti, ir darosi šviesesnis norvego gyvenimas.

KALĖDOS DIDMIESTYJE

ANGELĖ KATELYTĖ

Lengvai ore skraido baltos vėjelio blaškomos snaigės. Gatvės pilnos žmonių. Visi jie skuba, bėga, rankose nešdamiesi pirkinius, gražiais kaspinais suraišiotus.

Gatvės gražiai išpuoštos, krautuvių languose prikabinėta įvairių spindinčių žaisliukų, šviečia įvairiaspalvės šviesos. Nakties tylumą ir žmonių klegesį slopina rėkianti ir ausis kurtinanti muzika.

Kur tik pažvelgsi, krautuvių languose šokinėja, trepsi, elektros srovės judinami, įvairaus dydžio žaisliukai — lėlės, maži avinėliai. Ten, va, didžiojo krautuvės lango kampe ranka moja, plačiai šypsniu nušvitusiu veidu, didele pražilusia barzda, raudonais drabužiais apsirengęs, dideliais juodais batais apsiavęs senis.

Linksmai džiūgauja vaikų būreliai prie lango sustoję, savo akutėmis seka kiekvieną šio senio mostą. Tikrai, jiems yra kuo šiuo seniu džiaugtis. Juk tai tas jų laukiamas ir sapnuojamas senis, kurs, jiems miegant, atneš ir prie Kalėdų eglutės prikraus daug ir įvairių dovanėlių.

Kaž kuriame šio didmiesčio kampe suskambo bažnyčios varpai, bet jų aidas greitai paskendo žmonių klegesyje ir rėkiančios muzikos sūkuriuose.

Tikrai, šios krautuvių reklamos tuština žmonių širdis ir jų kišenes. O gal krautuvių spindesys, puošnumas, dekoruotos gatvės, sniegu pridengtos Kalėdų eglutės kalba: mes laukiame atvykstant dangaus Karaliaus — Kūdikėlio Kristaus?

Deja, niekas Jo Vardo garsiai netaria, nei Jo paveikslo niekur nematyti. Jam nėra vietos nei anuose puošniuose languose, nors tai, iš tikrųjų, laukiama Jo šventės. Biznieriai vengia Jo veidą parodyti tai miniai, kuri dabar garsių reklamos šauksmų apsvaiginta. "Pirk! Pirk!"... dabar skamba jų ausyse, ir tai giliai yra įsirausę jų širdyse ir galvose...

Tik ten, tolimo užmiesčio mažytės krautuvėlės lange, stovi paprastutis, be jokių žibučių Betliejaus tvartelis. Krautuvės savininkas neturtingas, jo parduodamos prekės menkos ir pigios, todėl ir jo uždarbis labai kuklus ir nedidelis. Retkarčiais pro šalį iš mokyklos prabėgą vaikučiai krautuvėlėje perka už centus saldumynų arba sustoję prie lango linksmai krykštauja, žiūrėdami į šį kuklų Betliejų, it žvirbliai žilvičių krūme, sočiai prilesę ūkininko kieme netyčia pabertų kviečių...

Koks didis kontrastas!.. Ten — didmiesčio didžiųjų krautuvių langai kalnais prikrauti brangių žaislų, puošniais rūbais pasipuošęs Kalėdų senis ten sėdi, o čia — pigus, iš molio padarytas, Betliejaus tvartelis, apšviestas dviem vaškinėm žvakutėm. Kūdikėlio Jėzaus veidelis dulkėmis apneštas, atrodo toks liūdnas, graudus.

O vis tik tą šventą vakarą ne vieno praeivio akys žvilgters į šį skurdų Betliejaus tvartelį. Padvelkęs nematoma šviesa į jų širdis, pažadins jose džiaugsmą, nes šis vargšas Kūdikėlis yra Tas, kuris pasauliui neša Taiką ir Ramybę...

VILMANTA KAREČKAITĖ

PRASMĖ

Gyvenimo lapai, kaip traukinio stotys:
Greičiau ir lėčiau pravažiuoji;
Vienas kaip žiedas, kitas kaip ašaros lašas:
Verti ir verst nenustoji

Kaip žmonės ašaras, taip medžiai ugneles žarsto,
Belsdamas genys, beržą kalena,
Paukštis paukštelį seka už varsto —
Šviesiai dvasiai skausmas geriausias penas!

Skausmas — inkaras į nuolatinę žemę!
Tiktai kančia įprasmina pasaulį.
Išnyksti, jei miršti be aukščiausio idealo,
Kaip ardoma paukštelio gūžta.

VISATA

Kaip žmogus prabėga Viešpaties slenkstį,
Taip medžio kamienu, kaip voveraitė, nusliuogia
[lapas.
Praeitis, kaip gėlės, kaip karstas;
Parašytų dienų nebesugrąžinti, nelenkti.

Paminta žolė — visatos visuma ir tiktai dalelė.
Gamtos pasauly, kaip vaikas vaiką, nuoširdumas
[nuoširdumą seka!
Medžio gyslelė žmogų geriau negu išminčiai gėrio
[ir blogio pamokyti gali!
Tiktai stebėti ir priimti, kaip gėlė spalvas, kai
[grožis šneka.

Ir vienas momentas žieduos apsčiau dalina
Nei knygos — kas žmogus ir kas jo paskirtis:
[mylėt!
Meilė — gražiausias pasaulinis užgimimas —
Nuo žemės į žmogų ir nuo žmogaus į žemę sau
kelią skina!

MĮSLĖ

Žmogus išbėgo, kaip krikštolas bėgiojančių dienų
Ir naujo kelio jieškančių parvesti. Ir nežinojo,
[kad žavės
Tik naujas, budinantis atspalvis senų kelių,
Kaip žavi nuolatiniai naujas audinys gėlelės
[daugkartinės.
Žmogus suklupo prieš saulę gęstančią pavėsy.
[Nyku:
Nebepastebės, kaip virpa ir vilniuoja
[vaivorykštėm kaišyti medžių kaspinai.
Sušalusi širdis, kaip dobilas bitelės išbučiuotas ir
[nuleipęs.
Gludėjo šiluma prieš tūkstančius pavasarių
[vienintelėj širdy!
Gedės pasaulis šilumos — bet niekada žmogus
neapkabins žmogaus!

KAUKĖTI CHARAKTERIAI

ALFA SUŠINSKAS

Ne tik savo veidą galima kauke uždengti ir po ja paslėpti, bet ir savo vidinį pasaulį, savo tikslus ir siekius. Taigi yra ne vien medžiaginių, bet ir dvasinių kaukių. Pirmąsias kiekvienas lengvai pastebi ir atskiria, gi antrąsias, dvasines kaukes, yra nelengva atpažinti, o dažnai ir labai sunku, arba net ir visai neįmanoma.

Dvasine kaukę žmonių kalba vadina veidmainyste. Ji yra apsimetimas, kuo žmogus nėra; ji — turimųjų kėslų paslėpimas išorine forma — žodžiais ar veiksmais; ji — dviveidiškas žmogaus elgimasis, jo charakterio kaukė, po kuria jis save paslepia.

Veidmainystė būna įvairių rūšių ir dažnai duoda didžiai kenksmingų vaisių apgaunamajam. Veidmainystė yra žemas ir neteisingas žmogaus elgesys; ji — savo rūšies melas ir apgavystė. Ji pasislepia po gražiausiais žodžiais ir švelniausiais veiksmais. Neretai būdama lyg piktoji dvasia, ji persirengia angelu, kad savo auką suviliotų, kad nepastebiesiems akis apdumtų.

Kiekvienas **veidmainys visada ko nors siekia savo veidmainiavimu.** Jis viena sako, o visai ką kita daro; jis šypsosi, o slaptai ruošia planus smogti į artimą; jis atrodo nusižeminęs ir nuolaidus, bet iš tikrųjų jis yra persisunkęs puikybe ir klasta; jis apsimeta draugu ir altruistu, o širdyje yra piktas priešas ir savanaudis; jis nesivadovauja sąžine ir teisingumu, o tik siekiamąja nauda. **Veidmainystė beveik visada yra susijusi su pataikavimu;** veidmainys yra ir suktas pataikūnas.

Neretai **pasitaiko žmonių, kurių visas gyvenimas yra įmantrus veidmainiavimas,** kurie yra tikri veidmainystės specialistai... Šitokie nepaiso vartojamųjų priemonių gerumo ir leistinumo, ir savo tikslų jie siekia klastingiausiais būdais.

Štai mergina yra nukreipusi visas savo pastangas į vyrą, kurį nori laimėti. Bendrąjį įpdviejų ateities gyvenimą ji piešia jam gražiausiomis rožėmis ir jį tiek sužavi, jog jis visai nebetenka galvos... Jos meistriškas sugebėjimas veidmainiauti jai padeda paslėpti tikrąjį savo veidą: jo akyse ji atrodo geriausia iš geriausiųjų, idealiausia moteris.

Tą naktį Betliejuje gimė Kūdikėlis...

Netrukus po sutuoktuvių atsiskleidžia jos tikslai, ir ji parodo savo tikrąjį charakterį: moterystė yra jai ne bendras meilės ir aukos gyvenimas, bet proga švaistytis vyro sunkiai uždirbtais pinigais ir gyventi vien savo savimylai tepataikaujant — vien sau.

Jos dviveidiškumas prieš vedybas sugriauna laimėto vyro gyvenimą po vedybų.

Panašių būna ir vyrų. Toks vienas jų atstovas lakštingala čiulbauja savo vadinamai mylimajai, save tauriausiu charakteriu jai terodydamas, aukso kalnus bežadėdamas.

Tačiau iš tikrųjų jis yra visai kitoks: jis — padauža, akiplėša ir

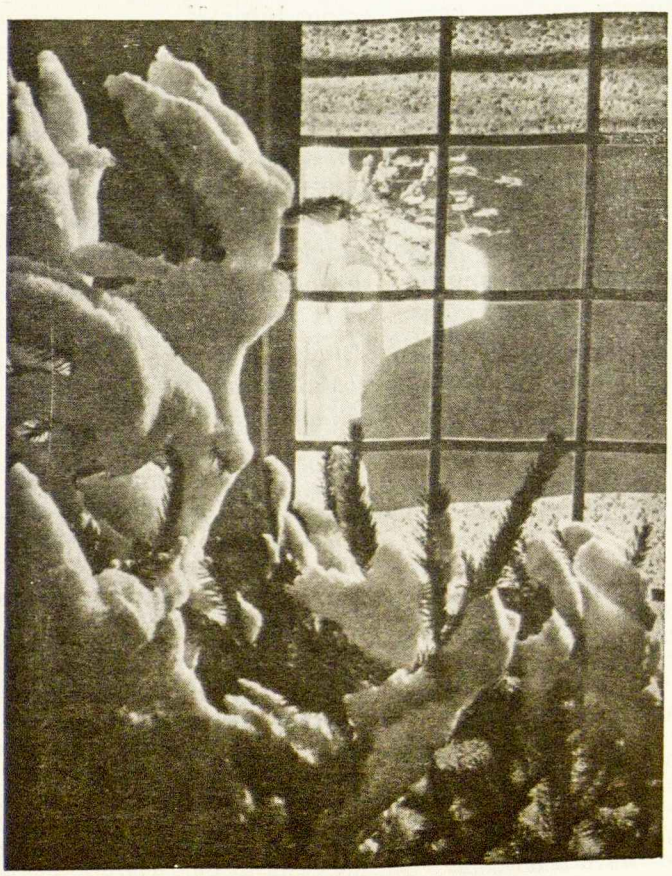

Žiemos grožis ties langu

visiškai palaido gyvenimo. Tiesa, ji — geros širdies, bet naivios galvos, nesugebančios jo veidmainiškumo atpažinti.

Pirmąją povestuvinę dieną jie pradeda jam smuklėje nusilakant. Slenka metai, keletas vaikučių atkeliauja į jų šeimos lizdelį, o jis — viešas nusikaltėlis... Nors uždirba gerus pinigus, bet jo šeima badauja (kaimynai retkarčiais ją maistu sušelpia); jis nesumoka už skolon pasiimtus baldus, ir krautuvininkas su policija juos atsiima; kelis kartus dėl nusikaltimų areštuojamas. Pagaliau jis tiek primuša žmoną, kad ji gauna smegenų uždegimą...

Visas priešvestuvinis jo čiulbėjimas tebuvo gudrus veidmainiavimas, charakterio kaukė, kurią jis vėliau nusiėmė ir parodė save toki, koks jis iš tikrųjų buvo.

Žmogus veidmainiauja dėl kurios nors siekiamosios naudos: dėl geresnio darbo, poaugščio, garbės, dėl didesnės politinės įtakos, ar kokios nors kitokios naudos tikėdamasis.

Asmeninę veidmainystę kur kas prašoka politinė, kuri augščiausio laipsnį yra pasiekusi komunizme: jis — žiauriausias, planingas žmogaus išnaudojimas ir pavergimas, pridengtas laisvės melu.

Yra ir religinių veidmainių. Juos Išganytojas labai griežtai pasmerkia. Pavyzdžiui:

— Vargas jums, Rašto žinovai ir farizėjai, veidmainiai, nes jūs panašūs į pabaltintus kapus, kurie iš oro pusės rodosi žmonėms labai gražūs, o viduje pilni mirusiųjų kaulų ir visokių puvėsių. Taip ir jūs iš viršaus, tiesa, rodotės žmonėms teisūs, o viduje esate pilni veidmainystės ir nedorumo... Žalčiai, angių veisle, kaip jūs ištrūksite nuo pragaro teismo? Mat. 23, 27-28 ir 33.

Religinis veidmainys labai išniekina religiją. Užuot tvarkęs savo gyvenimą pagal ją, jis paiungia ją savo nedorumui uždengti. Religinio veidmainio religija siekia ne Viešpatį Kūrėją garbinti, bet žmonėms pasirodyti. Religinis veidmainys išstumia iš religijos Dieva ir Jo vietoje pats atsistoja. Todėl visai suprantama, kodėl Išganytojas taip griežtai smerkia religinius veidmainius.

Religinė veidmainystė tarnauja įvairiems žemiems, negarbingiems nedoro žmogaus tikslams. Ji iškyla įvairiomis formomis, žiūrint, ką žmogus ja paslėpti nori.

Visada dailiai apsirengęs, vieno kalėjimo viršininkas pavyzdingai lanko pamaldas ir žmonėms atrodo religingas žmogus.

Už kokio šimto mylių nuo tos vietos geležinkelio stotyje policija suima nusigėrusį pilietį ir įkiša į daboklę. Per apklausinėjimą paaiškėja, kad jis yra kalinys, ano viršininko iš kalėjimo išleistas porai dienų plėšikauti... Ir nebe pirmą kartą! Grobį jis turėdavo dalintis su savo viršininku.

Kalėjimo viršininkas yra areštuojamas ir nuteisiamas daug metų kalėti.

Šiuo įvykiu paaiškėja ir jo religinė veidmainystė: jis neturėjo jokio religingumo, bet religiniu pasirodymu tedengė savo nusikalstamus darbus — savo nedorumą.

Tikras religinis gyvenimas yra didžiausias religinės veidmainystės priešas, ir ne religija yra kalta dėl religinio veidmainiškumo, bet pats veidmainys, kuris piktnaudžiauja religiją.

Kokia bebūtų veidmainystė (asmeninė, grupinė, politinė, diplomatinė ar religinė), ji visuomet yra blogybės drabužis, kuriuo veidmainys apgaubia savo dvasinį menkumą, savo žemus, negarbingus kėslus.

ANTANAS LINAS KAZLAS

A R P A M E N I ? . .

KAI nendrėmis dekoruoti ežerai degė mėlyna ugnim,
Medinius rąstų namelius lietė gaivūs pavasario sparnai?
Mus grįžtančius namo sveikino pakrypę kaimelio kaminai.
Sukom dūdeles, pūtėm švilpynes po žilvičiais-laimingi vaikai.

Ties kadugiais šokom vestuvinius šokius, piemenėliai plojo.
Senutė sekė pasakas, bėgo tamsūs su raganom vaizdai. . .
Ant jos raukšlių siūlais metų metais megzto veide nertinio
Vidurdienį slydo pro žydinčias kaštanų šakas saulės pluoštai.

Ar meni, kai nendrėmis papuošti degė mėlynai ežerai? . .
Tėviškės nemaria meile liepsnojo lelijų apdarai.
Girgždėjo svirtys. Džiaugsmas švietė samanotoje trobelėje,
Kai iš tėvo rankų pabirę grūdai virto auksu-rugių barai. . .

L A U M Ė S D U K R A

MĖNUO ir drumzlini debesėliai nešėsi dangaus slėniais,
Vydami žilus, šakomis pasipuošusius briedžių ragus.
Deimantinės raganiukės akys vandens veidrody klausė:
Ką pavilios platinos plaukai, ar žadėta laimė bus?

Pušų prieglobsty, paežery, kavos spalvos lūšnelėj,
Palei skaromis apjuostus ,žaliais lapais ataustus beržus. . .
Velnio liūne apuokai ir pelėdos metė piktus žvilgsnius. . .
Po raganos kirviu ant akmens pražydęs žiedas džius, žus.

Laumių dukra basa, mėlyno vėjo lengvai nešama,
Jaunos stirnaitės šuoliais skriejo paskui pilkus briedžių ragus.
Saulė metus užburtus kaskadų laukus, rausvus pluoštus,
Palietė meile josios purpuro skruostus, lieknus pečius.

Palšvam pagiry dužo laimė, kaip išslydęs iš rankų
Trapus kristalas ties skaromis apjuostais jaunų dienų draugais
Beržais... Mirė laumės meilė, tik mėlynas vakaro vėjas
Nulėkė drauge su šakomis ataugusiais briedžių ragais . . .

ANTANUI PABEDINSKUI MIRUS

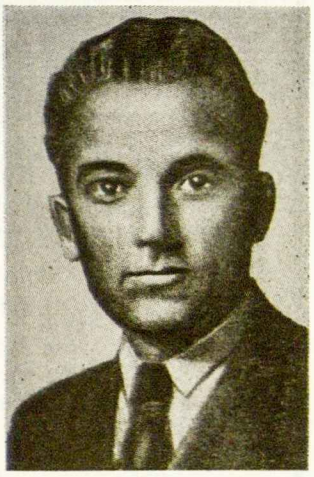

PRANAS VAINAUSKAS

"Mylėk Viešpatį Dievą už viską labiau, artimą kaip pats save, o tėvynę už save daugiau".

Šitas šūkis buvo įrašytas 1896 metais pradėtame leisti krikščioniškos ir demokratiškos krypties "Tėvynės Sargo" žurnale. Šūkis nurodąs lietuviui katalikui veiklos kelią, kovojant už lietuvių tautos teises.

Tas kelias grindžiamas krikščioniškosios moralės principais su ypatingu artimo meilės pabrėžimu. Tautos ir tėvynės reikalai statomi aukščiau už asmens reikalus, asmeniškus patogumus.

Tokie veiklos principai anuomet buvo "Tėvynės Sargo" siūlomi lietuviams ir jo sekėjų vykdomi. Tuomet — carinės Rusijos okupacijos metu — kova už lietuvišką žodį, katalikybės išlaikymą ir už savo krašto nepriklausomybės atkūrimą buvo lietuvių tautos gyvybės kaina pažymėta.

Lietuvos aušros rytas brėško lietuvių širdyse. Jau skambėjo "...Nebeužtvenksi upės bėgimo, nebesulaikysi naujo kilimo"...

Auštantį tautos rytą su tikru entuziazmu jaunystėje pasitinka a.a. Antanas Pabedinskas — mūsų mielas brolis kęstutininkas. Jis yra ryškus čia minėtų didžiųjų idealų vykdytojo pavyzdys.

Antanas Pabedinskas 1898 metų gruodžio 17 d. išvydo dangaus mėlynę Nocėgalos kaime, Naujamiesčio valsčiuje, Panevėžio apskr. ūkininko Juozo ir Elzbietos Skrolytės Pabedinskų gausioje šeimoje, giliai religingoje ir darbščioje.

Vaikystės dienos, praleistos lietuviškojo kaimo aplinkoje, ir moksleivio suolas jį visiškai paruošia lietuvių tautos aspiracijoms suprasti ir joms gyvenime vykdyti. Iš praeities jis semiasi stiprybės, o istorinės Lietuvos valstybės didybė jį žavėte žavi. Jis didžiuojasi tuometinės — Vytautinės Lietuvos — valstybės teritorija.

Dar mokyklos suole būdamas, a.a. Antanas aktyviai dalyvauja ateitininkų organizacijoje.

Tas tiesus, gyvas, linksmas ir ryžtingas panevėžietis — veržte veržėsi į kovą dėl lietuvių tautos teisės laisvai gyventi. Pirmojo Pasaulinio karo vokiečių okupacijos metu jis kartu su kitais savo amžiaus moksleiviais, kelių vyresniųjų padedamas, jau sudarinėjo planus, kaip nusikratyti vokiečių okupacija ir užkirsti kelią rusiškajam okupantui sugrįžti.

Su ginklu rankose

1918 metai ir 1919 m. pradžia sudarė palankias sąlygas Antano svajonėms ir užsimojimams surealinti. 1919 m. sausio pradžioje jis atsiranda pačių pirmųjų Lietuvos kariuomenės savanorių eilėse. Tėvynės reikalus stato jis aukščiau už savo asmeninius ir, palikęs gimnazijos suolą, ryžtasi aukoti savo jaunas jėgas tėvynei nuo priešų ginti.

Nelengva buvo tuomet Lietuvos padėtis: iš rytų veržėsi bolševikai, iš pietų lenkai, iš šiaurės Bermonto armijos daliniai, o krašto viduje dar buvo nedrausmingų vokiečių kariuomenės dalinių.

A.a. Antanas gerai suprato pavojų didumą ir kovos kietumą, bet tas jį tik skatino kovoti. Įstojęs savanoriu į atkuriamos Lietuvos kariuomenę pačių kovų įkarščio metu, tuojau patenka į frontą. Ir gimnazisto rankos jau tvirtai laiko šautuvą ir kovoja.

Bekovodamas frontuose, Antanas pastebi, kad savoms karinėms pajėgoms sustiprinti ir kovai su priešais suintensyvinti reikalinga daugiau lietuvių karininkų. Apskritai anuomet karininkų buvo trūkumas, todėl be rusų armijoje buvusių lietuvių karininkų, sudariusių atsikuriančios kariuomenės pagrindą, buvo ir rusų bei kitų svetimtaučių, besidairiusių į nedalomos Rusijos plotus ir todėl savo nusistatymais nebesutampančių su lietuvių tautos aspiracijomis ir savanorių kovų tikslais. Tai spragai užtverti a.a. Antanas Pabedinskas pats stoja ir kitus ragina stoti į pirmąją Lietuvos karo mokyklos laidą. Antanas iš fronto atvyksta į karo mokyklą, ją baigęs, jau leitenantas vėl grįžta į frontą.

Velionies sumanumas ir narsumas karo mūšiuose buvo užkrečiamas pavyzdys kitiems savanoriams.

Antanas Pabedinskas iš mūšių lauko grįžta Vyties Kryžiumi papuošta krūtine — už narsumą kovose su Lietuvos priešais.

Antano Vyties Kryžius su kardais yra antrasis iš eilės atsikūrusioje Lietuvos kariuomenėje. Vyties Kryžiumi su kardais pirmuoju (1 Nr.) buvo apdovanotas pirmasis mūšiuose žuvęs savanoris kareivis Lukšys.

Kovoms pasibaigus, leitenantas Antanas Pabedinskas siunčiamas į Prancūziją karininkų aukštajam mokslui eiti. Grįžusį iš Prancūzijos jį matome karo mokyklos lektoriumi ir tos mokyklos kuopos vadu. Kartu jis studijuoja Lietuvos universiteto Teisių Fakulteto Ekonomijos skyriuje.

Po 1926 m. gruodžio 17 d. jis jau nebeilgai bepaliko kariuomenėje. Negalėdamas sutikti su kariuomenėje pradėjusiomis reikštis tam tikromis nesveikomis, drausmingai kariuomenei žalingomis, tendencijomis, palietusiomis ir velionį, a.a. kapitonas Antanas Pabedinskas pasitraukia iš kariuomenės.

Ekonominio gyvenimo kūryboje

Išėjęs iš kariuomenės, įsijungia į Lietuvos ūkinio gyvenimo tokias darbo sritis, kurios reikalavo entuziastingų pionierių su dideliu ryžtu ir sumanumu. Jis atsidėjęs ir sumaniai rovė piktžoles — ilgiau kaip šimtą metų okupantų augintas Lietuvos kūne.

Jis metasi į prekybą ir verslus ir savo darbštumu, sumanumu ir sąžiningumu pasiekia didelių laimėjimų ir pasitikėjimo. Ar tai bus durpių pramonė, ar platus masto užsienio prekyba, visur velionis ateina su skaisčia širdimi, idealizmu ir teisingumu. Tremtyje atsidūręs, savo laimę mėgina net Maroke. Ten keletą metų pakenčiamai verčiasi, kol dėl kylančių neramumų turi ieškoti ramesnės pasaulio vietos. Įsikūręs Kanadoje, taip pat imasi verslo. Bet niekur Antanas neprarado savo sielos kilnumo, nes ir versluose jis ieškojo ne tik naudos ir pelno.

Ideologinėje plotmėje

Šale darbų ūkinio gyvenimo vystyme, velionis tęsė studijas universitete, aktyviai dalyvaudamas studentų ateitininkų Kęstučio korporacijoje. Jį matome tos korporacijos 13-kos steigėjų tarpe. Ano meto studentija ir Kauno visuomenė, studentų iškilmių proga, matydavo korporacijos vėliavą nešantį Antaną Pabedinską

su Vyties Kryžiumi ant krūtinės, asistuojamą kitų dviejų korporantų — taip pat Vyties Kryžiaus kavalierių.

A. a. Antanas buvo pastovus savo politiniu nusistatymu — krikščionis demokratas. Atvykęs prieš kelis metus į Kanadą, buvo Toronto krikščionių demokratų klubo vadovybėje; taip pat Leono XIII-jo Fondo Garbės narys; jis ir daugelio kitų organizacijų rėmėjas. Tačiau jo pastovus ir kietas nusistatymas principiniais klausimais jam netrukdė bendrauti su kitokių įsitikinimų žmonėmis ir turėti jų tarpe gausų būrį artimų draugų.

Taurus lietuvis

A.a. Antanas Pabedinskas buvo tiesus, taurus, geros širdies, garbingas, malonaus būdo, pareigos žmogus, gilus patriotas ir tikras demokratas. Čia prisimintini keli atsitikimai, pabrėžią jo teigiamas būdo savybes.

Dar prieš stodamas į karo mokyklą 1919 m. pradžioje, Antanas dalyvavo mūšiuose prie Kėdainių. Paėmęs belaisvių, vieną jų vedė į štabą apklausti. Štabe vienas, mūšyje nedalyvavęs, kareivis atvestą raudonarmietį puolė mušti. Antanas kareivį sudraudė, pareikšdamas, jog nežmoniška ir negarbinga skriausti beginklį belaisvį ir įspėjo, kad daugiau taip nedarytų.

1919 metų antroje pusėje jau leitenantas Antanas buvo Daugavpilio fronte. Grįždamas iš Kalėdų atostogų, Panevėžio stotyje rado būrelį to paties pulko iš atostogų grįžtančių kareivių. Jie netilpo į traukinį, nes 3-ios klasės vagonuose visos vietos buvo užimtos, o 2-sios klasės vagonas buvo tuščias, tačiau jame kareiviams važiuoti nebuvo leidžiama. A.a. Antanas paliepė kareiviams sėsti į antrosios klasės vagoną, protestuojant traukinio palydovui ir stoties komendantui. Leitenantas Antanas jiems paaiškino, jog kareiviai į frontą turi grįžti nustatytu laiku, o Panevėžio ruožo ir stoties karo komendantui pareiškė, kad jis pats už visa tai imas atsakomybę. Ir su kareiviais kartu grįžo į frontą.

Visu savo gyvenimu ir darbais a.a. Antanas Pabedinskas buvo žiburys, kuris švietė kelią jaunimui, pasiryžusiam aukotis Dievui, Tėvynei ir Artimui.

Yra suprantama, kodėl Toronto lietuvių kolonija liūdi, netekusi savo malonaus ir garbingo nario, kurio palydėti į amžinojo poilsio vietą, 1957 m. spalio 31 d., taip gausiai buvo susirinkusi. Liūdi taip pat skaitlingi jo draugai ir pažįstami, išsiblaškę po laisvojo pasaulio kraštus. Liūdi vargą vargstantieji lietuviai okupuotoje Lietuvoje ir tolimo Sibiro tremtyje. Liūdi a.a. Antano žmona, broliai ir seserys — jiems priklauso gili užuojauta ir pagarba.

Skaudu, kad kovotojo už Lietuvos laisvę palaikus priglaudė ne sava, bet tolima Kanados žemė.

Likime ištikimi a.a. Antano Pabedinsko idealui, kurį visą savo gyvenimą jis vykdė: **"Mylėk Viešpatį Dievą už viską labiau, artimą kaip pats save, o tėvynę už save daugiau".**

Amžiną atilsį suteik Antano sielai, Viešpatie!

Tyro Kalėdų džiaugsmo ir laimingų Naujųjų Metų linki visiems ateitininkams visame pasaulyje

ATEITININKŲ FEDERACIJOS TARYBA

☆

Linksmų Kristaus gimimo švenčių ir laimingų 1958 metų visiems ateitininkams!

Tėv. Viktoras Gidžiūnas, O.F.M.
AT-KŲ F-JOS DVASIOS VADAS

☆

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų linki ateitininkams ir visiems geros valios lietuviams

AT-KŲ SENDRAUGIŲ C. VALDYBA

KULTŪROS PASAULYJE

• Solistė **Prudencija Bičkienė** konkurso keliu pateko tarp 26 laimingųjų, kuriems American Opera Auditions organizacija duoda dviejų mėnesių pasitobulinimo kursus. Juos lavins žymūs italų muzikos profesoriai, o paskui atrinks 6—7 pačius pranašiausius, ir jiems bus leista dainuoti Milano ir Florencijos operose ir ten 5 mėnesius lavinti savo balsą. P. Bičkienė yra lyrinis dramatinis sopranas, gražiai besireiškiąs lietuvių kultūriniame gyvenime.

• Išraiškos šokio menininkė **Elena Kepalaitė,** Australijos didžiųjų miestų scenose pasiekusi gražių laimėjimų, yra persikėlusi į Kanadą. Šokėja yra vilnietė lietuvaitė, ten pirmą kartą pasireiškusi lietuviškos operos balete. Tremtyje Vokietijoje savo šokio meną žymiai pagilinusi, ji subrendo į stiprią ekspresionistinę išraiškos šokio pajėgą.

• **Regina Plokštytė,** pasižymėjusi baleto mokinė Adelaidėje, gavo stipendiją ir savo baleto studijas tęsia Londone.

• **"Varpo" choras** Toronte, vadovaujamas muziko Stasio Gailevičiaus, lapkričio 9 dieną atšventė savo penkerių metų sukaktį. Choras yra augšto meninio lygio, turbūt, pats stipriausias lietuvių mišrių chorų visoje Šiaurės Amerikoje.

• **Čikagos vyrų choras,** vadovaujamas sol. Vl. Baltrušaičio, jau kelintą kartą duoda Verdi Rigoletto operos spektaklį, o ateinančiam pavasariui ruošia Faustą.

• **Aleksandras Polišaitis,** veiklus mūsų konsulas Brazilijoje, spalio pabaigoje atšventė trigubą jubiliejų: 65 metų amžiaus, 35 metų konsularinės tarnybos ir 20 metų darbo Sao Paulyje, Brazilijoje.

• Kompozitorius **Adomas Grigaliūnas** (generolo Grigaliūno-Glovackio sūnus) Kolumbijoje yra sukomponavęs didelį muzikos kūrinį — kantatą "Odė jaunystei" (pagal Adomo Mickevičiaus garsųjį eilėraštį). Kūrinys — klasinės formos, chorui, su dviem solistais ir simfoniniu orkestru.

• Vis ryškiau pasireiškianti Hollywoodo žvaigždė **Rūta Kilmonytė** nevengia ir lietuviško kultūrinio gyvenimo. Ją matėm Vyčių seime Kalifornijoje, o lapkričio vidurvie ji viešėjo Clevelande ir atliko dalį programos "Ąžuolų" okteto koncerte.

• Montrealio aktoriai, vadovaujami B. Pūkelevičiūtės, K. Veselkos ir J. Akstino, su pasisekimu rodo K. Borutos **Baltaragio malūną** Kanados ir Amerikos lietuvių kolonijose.

• Spalio pabaigoje **Brazilijos lietuvių katalikų bendruomenės choras** šventė savo 20 metų sukaktį. Tai stipri kultūrinė pajėga, turinti platų repertuarą ir dirbanti lietuvybės išlaikymo darbą. Sukaktuvinis koncertas buvo Vila Zelinoje.

• Lietuvoje išėjo iš spaudos **"Lietuvių kalbos žodyno"** IV tomas, apimąs žodžius su i ir į, turis 448 psl.

ATEITIS

1957, GRUODIS, NR. 10

Kristaus Užgimimo šventės teatneša visiems Sąjungos nariams pasiryžimo eiti idealų keliu ir telydi mus skaistus džiaugsmas per visus ateinančius metus.

SAS CENTRO VALDYBA

Kalėdų šventės teatneša visiems Sąjungos nariams religinio džiaugsmo ir tikra laimė telydi mūsų darbus per visus ateinančius metus.

MAS CENTRO VALDYBA

Mieliesiems Ateities bendradarbiams, skaitytojams ir rėmėjams Kalėdų švenčių ir Naujųjų Metų proga siunčiame nuoširdžiausius sveikinimus ir linkėjimus.

ATEITIES Redakcija ir Administracija

KALĖDOS...

Nors krikščionybės kertinis akmuo yra Prisikėlimo triumfas, tačiau be Kalėdų tyliosios nakties nebūtų suskambėję nė Velykų varpai. Betliejaus ganyklose pirmą kartą prieš du tūkstančius metų pasigirdo iki tol negirdėta angelų giesmė: "Garbė Dievui augštybėje, o žemėje ramybė geros valios žmonėms". Kalėdos — taikos šventė. Taikos — žmogaus su Dievu. Dangaus palaima nusileidžia tik ties geros valios žmonėmis. Pasaulis dejuoja ir kenčia, nes daugeliui trūksta geros valios... Tikros Kalėdos tik kartu su Kristumi ,su Jo išganymo mokslu...

KALĖDŲ DOVANOS

Vakarų pasaulyje pati didžiausia metų šventė yra Kalėdos. Tik kažin ar dėl savo religinio turinio? Gal daugiau dėl dovanų ir to reklamų blizgesio ir triukšmo, kurs jau iš tolo įsibėgėja prieš šventes. Gyvenamoji aplinkuma pagauna ir mus, kurie esame iš kitokio pasaulio atvykę ir kitaip vertiname šventės prasmę. Nesame laisvi nuo laiko mados. Gauname dovanų ir kitiems jų perkame. Gal tai ir nebloga, jei tik tai nepavirsta pačių švenčių esminiu dalyku. Nesmerkiame šito papročio, tik norime pabrėžti, kad lietuvis (o ypač ateitininkas) neturi užmiršti tarp kalėdinių dovanų ir lietuviškos knygos. Tai lietuviškos dvasios šviesos spindulys. Be jo visų kitų dovanų spindėjimas bus tamsus, lyg be sielos, be širdies, be namų šilumos.

PAREIGA ATEIČIAI

Šis Ateities numeris yra paskutinis šiais metais. Norime vėl priminti visiems ateitininkams pareigą — prenumeruoti Ateitį. Tai formali pareiga, nutarimo uždėta kiekvienai ateitininkų šeimai. Kur yra namuose bent vienas ateitininkas, ten turi ateiti ir Ateitis. Bet ir be šito formalaus nutarimo šią pareigą kiekvienas turime jausti. Ateitininkas be Ateities — sunkiai suprantama sąvoka. Tai lyg nesusipratimas... O deja, tokių nesusipratimų yra... ir net tarp vadovaujančių žmonių... Motyvų pasiteisinti sunku rasti. O gal sakysite, kad Ateitis nepatraukli? Ne! Visi pripažįsta, kad Ateitis imponuojantis jaunimo žurnalas — ir savo forma ir turiniu. Argi taip sunki toji pareiga ateitininkui?

ŽODELIS SKOLININKAMS

Tokia jau mūsų nuolatinė liga — vis nudelsti prenumeratos mokestį. Dar tik ne šiandien... Pažiūrėsiu rytoj... Ir taip, kol užsimirštama. O Ateities Administratorius paskui turi rašinėti paraginimo laiškelius, daryti bereikalingas išlaidas, gaišti laiką. Kai ką ir raginimai neveikia. O žurnalas turi kęsti nuostolius, bristi į skolas, jieškoti geradarių, kitais būdais telkti lėšų... Lyg nuo tos nudelstos skolos ar visiško užmiršimo užsimokėti pasidarytume turtingesni? Trumpai tariant, senieji skolininkai atsiteiskime Ateičiai tuojau dabar, o visi kiti — sumokėkime prenumeratos mokestį iš anksto už ateinančius metus.

KAPČIUKAS STOVYKLOJE IR SVETIMOS MIGLOS

Šią vasarą moksleivių stovykloje Marianapolyje paskaitų salėje netikėtai atsirado Antanas Kapčiukas. Tai satyrinis personažas, kurį sugalvojo sąmojingi stovyklos vadovai, moksleivių išsilavinimo tikrintojai.

Gal jo sumanytojai ir nesitikėjo, kad toji fikcija virs realybe. O realiu Kapčiuką padarė stovyklautojų atsakymai: jis virto ir kunigaikščiu, su pergalės vainiku grįžęs nuo Vorkslos, ir romanų autorium, laimėjusiu "Draugo" premijas. Žinoma, ne visi stovyklautojai jam skyrė didelius žygius, bet tik labai nedaug suabejojo jo realumu...

Kapčiuko atsiradimas rodo, kad svetimos miglos labai stipriai sukasi mūsų galvose ir temdo lietuviško gyvenimo šviesą. Juokiamės mes iš tų amerikiečių studentų, kurie gerai atsimena filmų "žvaigždžių" vardus, niūniuoja daineles iš Rock 'n' Roll, bet nemoka parašyti savo krašto prezidento pavardės. Reikėtų iš jų juoktis. Per daug miglų jų galvose. O iš mūsų kvatojasi Kapčiukas...

Temdo akis svetimas blizgėjimas. Ir jis pavojingas. Bet jis dar su turiniu. O miglos tėra tik miglos. Ir vargas mums, kad jos sklinda iš filmų, iš radio, iš televizijos, iš gatvės, iš visos aplinkumos... Reikia stipraus lietuviško bilzgėjimo, galingos vidaus šviesos, kad tai atsvertume. O tai pasiekiama tik kietu darbu ir pastangomis. Tikros kultūros niekas dovanai nedalina. Tai ne miglos, kurios vėjo sklaidomos.

Juokdariai sako, kad Kapčiukas miega butelyje Marianapolio sode ir laukia kitų metų stovyklos, kad vėl galėtų iš mūsų pasišaipyti. Bet tai ne tiesa. Jis nemiega, o keliauja per mūsų kolonijas ir stebi mūsų lietuvišką gyvenimą. Jis ateina ne tik pas moksleivius į jų susirinkimus, bet užsuka ir pas studentus, klauso jų diskusijų, stebi, kaip jie linksminasi, kaip praleidžia laisvalaikį, kuo domisi. Išdrįsta pasisvečiuoti ir pas sendraugius. Ir šie ne be silpnybių. Svetimose miglose Kapčiukas visai gerai jaučiasi. Patogu už jų slėptis.

Kapčiukas gyvena mūsų tarpe. Gal kitu vardu kartais prisidengia. Ir juokiasi jis, kvatoja, kai tik svetimos miglos aptemdo mūsų pačių šviesą...

ATSKLEISTA KNYGA

KARALIŠKA DIENA

Kazimierą Barėną anksčiau žinojome kaip stilingą ir originalios minties žurnalistą, rašantį daugiausia kultūrinėmis, bendruomeninėmis temomis. Bet štai jis mums prisistato ir kaip beletristas. Jau 1953 metais Tremties leidykla Vokietijoje išleido K. Barėno pirmąją novelių knygą — **Giedra visad grįžta.** Ten 216 psl. buvo 8 novelės nukeliančios skaitytoją į ramius Lietuvos laikus, daugiausia į kaimo buitį. O dabar Nidos leidykla Anglijoje yra išleidusi antrąją novelių knygą — **Karališka diena.** Čia 256 psl. atsiskleidžia 7 novelės.

Abiejose knygose K. Barėnas moka su giedriu ramumu stebėti prabėgantį gyvenimą ir į jį pažvelgti iš juokingosios pusės. Paprastai jo novelės centre stovi žmogus su pabrėžtomis silpnybėmis. Autorius dažnai griebiasi šaržo, išsiskiriančias gyvenimo spalvas dar paryškindamas. Visa kita aplinkuma, net ir kiti veikėjai, su kuriais susiduria tas paspalvintas pagrindinis asmuo, yra natūrali ir kasdieniška. Šita kompozicine priemone autorius sudaro ir novelės veiksmo pagrindą, pina intrygą ir, sukurdamas spalvingų situacijų, veda į atomazgą.

"Karališkos dienos" įvykiai nedideli. Ir žmonės ne kažkokie didvyriai. Tai Gulbinų miesto valdininkai — bent daugumas jų. O Gulbinai — apskrities miestas, turis visas reikiamas įstaigas, net cukraus fabriką, geležinkelio stotį. Štai kad ir paštas. Didelis apskrities miesto paštas. O jo viršininkas Sėdula turi rūpestį. Nuolatinį rūpestį — auginti apvalų pilvuką ir skųstis, kad daug darbo, daug rūpesčių, nors už jį kiti visus darbus atlieka: taip mokėjo jis pasirinkti tarnautojus, kad iš dėkingumo nemurmėdami už jį dirbtų. Bet tikrieji Sėdulos rūpesčiai kyla dėl jo žmonos ir dėl paslaptingomis aplinkybėmis atkelto naujo tarnautojo... Ir "Rūpesčio" įvykių rami eiga staiga lūžta, ir autorius užbaigia kūrinį stipriu feljetonišku brūkšniu.

Ant šaržinio pagrindo remiasi ir ilgiausios, stipriausią intrygą turinčios, novelės — Šventasis Morkus — įvykiai. Gulbinų miesto savivaldybės sekretorius Morkus sugalvojo reformuoti savo įstaigą, ją sumoderninti, ypač archyvą. Šiaip jis buvo valdininkas, kaip ir kiti, gal net apsukresnis. Bet tos reformos jį apšvietė šviesa, kurioje visu pilnumu pasireiškė charakterio menkumas. Ir šita kryptimi autorius veda savo herojų į padėtis be išeities, bet vis dar nenustumia į bedugnę. Tas mokėjimas balansuoti rodo autoriaus plunksnos jėgą ir visą aplinkumą jau nušviečia satyrine šviesa. Tai jau tikras žingsnis iš feljetoninės plotmės į estetinę tikrovę.

Panašiai yra pavykę "Stikliukėlis" ir "Pirmadienis" — žymiai trumpesnės novelės. O "Stepuko" novelėje pro satyriko akinius mėginta pažvelgti į visą miesto ir priemiesčių aplinkumą, kurioje išmaningi policijos viršininkai daro savo tvarką. Pats centrinis veikėjas čia visiškai sukarikatūrintas, virstąs jau ne personažu, o tik kompozicine priemone aplinkumai spalvinti. Dėl to ir kūrinys nustoja savo sugestyvinės jėgos. Prie karikatūrinių tekstų skirti ir "Cedrono Rožę" su jos inžinieriumi Balanda.

Paskutinė novelė, davusi ir visai knygai pavadinimą, iš tikro yra giedri visa savo konstrukcija: tik truputį pašaržuotais žmonėmis ir savo fonu — tuo paršiuko gaudymu traukinį sustabdžius. Šiuo kūriniu K. Barėnas artėja prie Čechovo augštumų.

Trumpai suglaudę, galime pasakyti, kad K. Barėnas taikliai valdo žodį, moka praskleisti spalvingą vaizdą, įžvelgti vaizduojamų žmonių vidun ir pastebėti jų juokingus smulkučius charakterio bruožėlius. Bet ši pastaroji savybė sudaro ir pavojų. Kraštutinis šaržavimas sugriauja meninės tikrovės vaizdą ir sukarikatūrintą personažą paverčia schematišku, dirbtiniu. Antra savybė, kuri dažnai išvirsta yda, yra vaizdavimo lėtumas. Autorius mėgsta ilgai sustoti ties smulkmenomis, kartais visai nereikšmingomis, ir tokiu būdu ištęsia pasakojimą. Galėtume pasigesti ir šviesaus idealizmo, kurs atsvertų sumiesčionėjusių žmonių menkumą. **Pr. N.**

TAIKA ATEINA Į SLĖNĮ

Su šio pavadinimo knyga ateina naujas vardas į mūsų literatūrą. Ne tik vardas, bet ir jėga. Autorė iš karto sušvinta tokia šviesa, iš kurios galime daug tikėtis. Irena Joerg — vardas skamba nelietuviškai, bet tai yra lietuvaitė I. Naudžiūnaitė, karo audros nublokšta į Austriją, ištekėjusi už kitataučio gydytojo ir ten tebegyvenanti, bet savo širdimi ir kultūra likusi lietuvė.

Debiutinis autorės veikalas savo pasakojimo nuoširdumu nuteikia skaitytoją šiltai. Gyvai pajuntame paskutines praėjusio karo dienas kalnuotame Tyrolio bažnytkaimyje, kur yra susitelkę visokių žmonių: karo pabėgėlių, sumuštos kariuomenės likučių ir įvairiomis nuotaikomis laukiančių karo pabagos vietinių gyventojų. Ir Tyrolį užėmusiai amerikiečių kariuomenei nepašykštėta šiltų spalvų.

Visa tai praeina pro mūsų akis jauno gydytojo pasakojimo forma. Tai ilgas laiškas motinai, kuriame gydytojas vaizduoja įvykius, kuriuose teko jam dalyvauti paskutinėmis karo dienomis ir lyg pasiteisinimas, kad ir karui pasibaigus nesugrįžo namo — į savo mylimą Vieną, o pasiliko kalnuose. Tai kompozicinė priemonė, davusi autorei laisvai komponuoti vaizdus ir įvykius ir nuspalvinti juos lyriškai.

Skaitytoją traukia gyvi ir nepamirštami žmonių paveikslai, autorės sumaniai atskleidžiami vienas ant kito griūvančiuose įvykiuose, dėl karo pabaigos ne kasdieniniuose. Tačiau centrinę vietą užima besimezganti meilės intryga. Daktaras pastatomas tarp egzotiškos prancūzaitės Nanettės ir tylios, bet gilios sielos Brigitės, viešbučio savininko dukters. Dėl Brigitės jis ir pasilieka gyventi Tyrolio kalnuose. Autorei pavyko rasti nenudėvėtą formą tiems meilės santykiams atskleisti.

Ji sugeba pagauti ryškiausius vaizduojamųjų žmonių bruožus. Lyg gyvus matome viešbučio savininką Konradą, "riterį", daktarą Leanderį ir jo žmoną, ponią Ambros, jau nekalbant apie Brigitę ir Nanettę. Tačiau kažin ar veikalą galėtume vadinti romanu? Nors autorės teptuko brūkšniai ir gana taiklūs, tačiau daugeli žmonių pamatome tik vieną kartą, ir jie praeina pro mus lyg atsitiktiniai veikėjai. Rastume spragų ir daktaro charakterio vaizde. Dažnai tėra novelinis priėjimo būdas. Tačiau tai nėra veikalo trūkumai, o tik žanrinio jo priskyrimo klausimas.

Galėtume pageidauti, kad kai kurie atsietiniai epizodai, kaip močiutės Tison istorija, Ruperto sutaikymas su sūnumi, įvykis su trimis kareiviais turistiniame kalnų viešbutėlyje ir t.t., būtų tampriau surišti su pagrindine fabula. Pasakojimas natūralus, sklandus, pagaunantis, tačiau norėtume laukti iš autorės dar augštesnės stiliaus kul-

tūros, ypač spalvingesnio veiksmažodžio, nesitenkinant nudilusiu būti.

Irena Joerg, TAIKA ATEINA Į SLĖNĮ, romanas, 138 psl. Išleido "Nida", Londone, 1957 m. **pn.**

●

Š. m. lapkričio 30 dieną Brooklyne mirė Kanauninkas Juozas Meškauskas, ateitininkas sendraugis, buv. Kauno Kunigų Seminarijos profesorius, pirmasis Lietuvos kariuomenės kapelionas. Palaidotas gruodžio 3 d iš Angelų Karalienės bažnyčios Švento Jono kapuose. Plačiau parašysime kitame Ateities numeryje.

●

ATSIŲSTA PAMINĖTI

Kun. Dr. Juozas Prunskis, AUGŠTYN ŠIRDIS! Religinių pasiskaitymų knyga. Spaudė Immaculata Press, Putnam, Conn., 262 psl., 1957 m, kaina 2 dol

LIETUVOS JĖZUITAI, praeitis ir dabartis. Tėvų Jėzuitų leidinys, 1957 m., 78 psl.

LAIŠKAI LIETUVIAMS, 1957 m. spalio mėn. nr. Leidžia Tėvai Jėzuitai, redaguoja J. Vaišnys, S. J.

EGLUTĖ, vaikų laikraštėlis, lapkričio mėn. nr. 9, leidžia Lietuvių Kultūros Institutas, redaguoja Dr. A. Šerkšnas!

LIETUVIŲ DIENOS, iliustruotas žurnalas, lapkričio mėn. nr., vyr. red. B. Brazdžionis.

Lietuvių Studentų Sąjungos suvažiavimas New Yorke

Lapkričio 29 d., penktadienio popietę, šaunus New Yorko Statlerio viešbutis klegėjo lietuviškais balsais. Studentai iš visų lietuviškų kolonijų suvažiavo į Lietuvių Studentų Sąjungos visuotinį suvažiavimą.

Suvažiavimo prezidiumą sudarė A. Avižienis (iš Urbanos) ir V. Bruzgelevičius (iš Bostono pirmininkai, ir B. Danerytė (iš Bostono) ir G. Musteikytė (iš Čikagos) — sekretorės.

Penktadienį buvo išklausyta Centro Valdybos pranešimų ir pradėti skyrių pranešimai. Savo apžvalgoje Centro Valdybos pirmininkas V. Kleiza pranešė, kad pirmą vasario savaitę **rengiamos dvejos studijų dienos — Hartforde ir Detroite.** Pirmą kartą bus stengiamasi tai padaryti kartu su Kanados studentais.

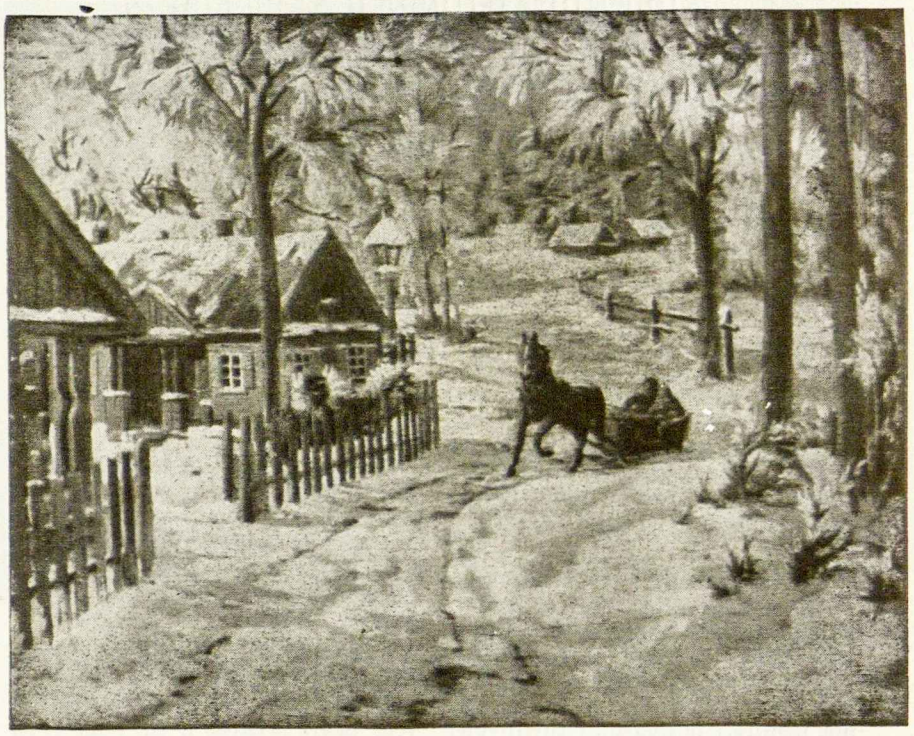

Smagu būdavo pasivažinėti snieguotais Lietuvos keliais
Dail. č. Janušo kūrinys

Vakare persikėlėme į Brooklyną, kur Piliečių Klubo salėj įvyko susipažinimo vakaras. Vakaro metu pasirodė ateitininkų vasaros stovykloj pamiltas Mėlynakių Oktetas. Ir čia jis buvo mielai sutiktas.

Šeštadienį vėl tęsėsi pranešimai iš skyrių, Lituanus Redakcijos ir Revizijos Komisijos. Po Lituanus pranešimo, kurį padarė Dr. Vygantas, jo pasiūlymu buvo nutarta paskirti $1000 stipendiją — atlyginimą studentui ar studentei, kuri atliktų visus administracinius Lituanus darbus. Šio žmogaus parinkimas paliktas Centro Valdybos nuožiūrai, kooperuojant su Lituanus redakcija.

Po pietų išklausėme K. **Ostrausko** paskaitą: **"Profesinis pasiruošimas ir bendras išsilavinimas".** Prelegentas nusiskundė per menku mūsų studentijos susidomėjimu humanitariniais mokslais ir apibrėžė lietuviškosios studentijos idealą — bendro ir lituanistinio išsilavinimo sintezę.

Tą vakarą įvyko iškilmingiausia suvažiavimo dalis — **banketas Lituanus žurnalui paremti** — tame pat puošniame Statleryje. Bankete dalyvavo daug lietuvių visuomenės ir net kitataučių svečių. Jų tarpe buvo J. Kajeckas, lietuvių charge d'Affaires Washingtone ir Dr. Shuster, Hunter College prezidentas. Ponas Kajeckas pasakė pagrindinę banketo kalbą. Žodį tarė ir Dr. Shuster, net lietuviškai pasakydamas ačiū už jam suteiktą galimybę dalyvauti lietuvių studentų tarpe. Banketo metu Kanados Studentų Sąjungos atstovas Br. Vaškelis įteikė $1000 čekį iš jų Lituanus remti vajaus.

Meninę banketo programą išpildė A. Gaigalaitė, D. Papievytė, H. Strolia, V. Strolia, ir A. Žemaitaitis. Visą oficialią banketo dalį pravedė inž. Jonas Ulėnas.

Sekmadienį studentai dalyvavo bendrose šv. Mišiose Apreiškimo parapijos bažnyčioje Brooklyne. Progai pritaikytą **pamokslą pasakė Tėvas Modestas Stepaitis, O.F.M.**

Po Mišių tos pačios parapijos salėj įvyko iškilmingas užbaigiamasis posėdis. Posėdžio metu **paskaitą skaitė Dr. Vasys,** Fordham universiteto profesorius. Jis pabrėžė būtiną lituanistinį išsilavinimą visiems studentams, norintiems prisidėti prie lietuvybės išlaikymo Amerikoje. Ir **ateinančią vasarą Fordhamo universitete bus dėstoma lituanistika.** Visas Lituanistikos Instituto išlaidas sutiko padengti Dr. Kazickas ir Dr. Valiūnas. Studentams už mokslą nereikės mokėti.

Su "Gaudeamus igitur" ir su Tautos Himno žodžiais vėl visi studentai išsiskirstė į savo kolegijų ir universitetų suolus.

Suvažiavime dalyvavo 240 atstovų iš visos Amerikos.

T. M.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

STUDENTŲ ATEITININKŲ SĄJUNGOJE

SAS valdybų suvažiavimas New Yorke

Lapkričio 28 d., LSS suvažiavimo išvakarėse, studentai ateitininkai Brooklyne suruošė Centro Valdybos ir draugovių valdybų pasitarimą ir diskusijas organizaciniais reikalais.

Konferencija įvyko Angelų Karalienės parapijos salėj Brooklyne. Dalyvių skaičius siekė apie šimtą dvidešimt.

Konferencijos prezidiuma sudarė **Sigitas Leimonas ir Algis Giedraitis,** pirmininkai, ir **Diana Papievytė ir Teresė Masionytė** — sekretorės.

Sveikinimo žodį tarė **Federacijos Vadas prof. S. Sužiedėlis.** Atkreipdamas dėmesį į subanalintą Padėkos Dienos reikšmę, jis pastebėjo, kad ne vien už medžiagines gėrybes reikia Dievui dėkoti — negalima užmiršti ir dvasinių turtų. Visi daiktai tik tam sukurti, kad vestų žmogų į jo amžinąjį tikslą. "Tik tiek naudotis medžiaginėm gėrybėm, kiek jos nesudrumsčia jausmų ir nesutepa sielos."

Savo žodyje prof. Sužiedėlis taipgi pastebėjo, kad ateitininkija turi ugdyti vadus ir vengti tos stagnacijos, kur tik keli visą naštą neša. Studentai turi didinti savo eiles ir visi nariai turi apaštalauti savo draugų tarpe. Šiame ir visuose kituose studentų siekimuose pažadėta Federacijos Valdybos pagalba.

Dvasios Vadui **Tėvui Kidykui** negalint asmeniškai dalyvauti, Lilija Keturakytė perskaitė jo šiai konferencijai atsiųstą laišką. Jame pabrėžta, kad studentai ateitininkai negali tenkintis tik vidutiniška religine praktika, bet kaip pavyzdys turi išsiskirti iš viso kito jaunimo.

Sekė visa eilė Centro Valdybos pranešimų. Pranešta, kad yra ruošiamos dvejos žiemos stovyklos. **Rytinė stovykla bus University of Pennsylvania stovykloje,** 90 mylių į šiaurę nuo Philadelphijos. **Vakaruose stovykla** bus ten pat, kur pernai, **pas Tėvus Jėzuitus,** Crown Point, Ind. Stovyklų programa bus ideologinių kursų pobūdžio.

Užsienio skyriaus vedėjas I. Budrys pranešė, kad studentai ateitininkai ruošia egzilų studentų suvažiavimą gruodžio 28—29 d.d., Middlesex House, New Yorke. Planuojamas ir Pax Romanos North American Commission seminaras Chicagoje per Velykų atostogas.

Apie "Ateities" žurnalą pranešimą padarė kun. Dabušis. Finansinės problemos, atrodo, kad ir liks neištrinamas šešėlis. Dar iki šiol yra 200 neužsimokėjusių prenumeratorių, kai kurie skolingi net už penkis metus. Žurnalo biudžetas yra $7700, o gauta tik $4900. Skaitytojams net trijų raginimų esą per maža.

Iš anksto buvo sudaryti trys diskusiniai būreliai ir vienos apvalaus stalo diskusijos.

Diskusijas klausimu **"Draugovė ir visuomenė" pravedė Vyt. Valaitis, dalyvaujant D. Kuodytei, V. Litvinui ir A. Giedraičiui.** Į diskusijas įsijungdamas prof. Sužiedėlis pareiškė, kad studentai yra visuomenėj, tik reikia rasti tikslius reiškimosi metodus.

Dauguma šiuo klausimu pasisakiusiųjų buvo tos nuomonės, kad studentai turi pirma savo draugovėse patys lavintis ir tik tada išeiti į viešąją veiklą.

Antrosios diskusijos sukosi apie šių dienų aktualiausią problemą — **"Pagelba Moksleiviams". Šiam būreliui vadovavo J. Šoliūnas, dalyvaujant L. Keturakytei, A. Orentaitei, ir Š. Užgiriui.** Beveik visi šiuo klausimu pasisakę sutiko su tuo, kad studentai turi daugiau susidomėti moksleiviais, nes jie patys, lankę amerikoniškąsias mokyklas, gali geriau suprasti moksleivį ir padėti jam surasti balansą tarp lietuviškojo ir amerikoniškojo pasaulio. Buvo pasisakyta ir už bendrus sendraugių, moksleivių ir studentų posėdžius.

Trečias būrelis, susidedantis iš A. Žemaitaičio, A. Barzduko, ir D. Staniškio, diskutavo spaudos klausimus. Pasisakyta už korespondentines taisykles, korespondentų tinklus, kurie suteiktų medžiagą informaciniam biuleteniui lietuviškajai spaudai ir už ateitininkiškųjų paskaitų komplektus.

Po šių diskusijų padaryta pertrauka vakarienei. Šeimininkės visus skaniai pavaišino kalakutu ir lietuviškom dešrom, išlaikydamos balansą tarp lietuviškų ir amerikoniškų tradicijų.

Po vakarienės pirmą kartą buvo pabandytos **apvalaus stalo diskusijos. Jas pravedė K. Skrupskelis.** Kiekvienas diskusijų dalyvis apibrėžė kurį nors draugovių valdybų veiklos aspektą: **L. Petrauskaitė** — valdybos santvarką, **S. Leimonas** — susirinkimų intelektualinės programos paruošimą, **T. Ivaškaitė** — meninių programų reikalingumą susirinkimuose, **N. Bogutaitė** — valdybos pareigas spaudos bendradarbiavime, **V. Matusaitytė** — abiturientų įtraukimą į draugoves ir **V. Litvinas** — priemones įvedant discipliną narių tarpe.

Gaila, kad buvo per maža laiko visus iškeltus klausimus išsamiai išdiskutuoti.

Po rimtosios konferencijos dalies sekė šokiai. Įdomu pastebėti, kad čia įvyko dar nebūtas dalykas — daugiau žmonių dalyvavo diskusijose, negu šokiuose. Kelionių išvarginti, studentai išskubėjo pailsėti prieš bendrą LSS suvažiavimą.

T. Masionytė

ROMOS ATEITININKŲ DRAUGOVEI DEŠIMT METŲ

Steigiamasis draugovės susirinkimas įvyko 1947 m. lapkričio 13 d. Susirinkimą tuomet pravedė draugovės steigimo iniciatorius kun. dr. Cukuras. Tame Steigiamajame susirinkime dalyvavo 25 nariai. O dabar, minint dešimtmetį, turėjome visą eilę steigiamojo susirinkimo dalyvių: kun. Balčiūną, kun. Brazį, M.I.C., kun. Cukurą, kun. Riaubūną, kun. Žilį.

Š. m. lapkričio mėn. 10 d. šv. Kazimiero lietuvių kolegijos patalpose buvo sušauktas metinis Draugovės susirinkimas. Be Draugovės narių, kurie skaitlingai dalyvavo, atvyko ir visa eilė garbingų ir retų svečių: studentų ateitininkų Dvasios vadas kun. Kidykas, S. J., kun. prof. Yla, kun. Brazys, M.I.C. ir kun. dr. Cukuras.

Susirinkime paskaitą skaityti buvo pakviestas kun. prof. Yla tema: Lietuvių katalikų gyvenimas JAV. Labai gražiai gebėjo prelegentas mums nupiešti Amerikos lietuvių gyvenimą. Mums buvo labai įdomi ir dalinai nesuprantama prelegento pastaba, kad liberališkai nusiteikę lietuviai tėvai savo vaikus siunčia į katalikiškas mokyklas, o kai kurie praktikuojantys katalikai nesirūpina savo vaikų katalikišku auklėjimu mokyklose.

Susirinkimo pirmininkas S. Razmus pakvietė studentų ateitininkų Dvasios Vadą kun. Kidyką tarti mums žodį. Dvasios Vadas nusakė savo pareigų sunkumą. Savo trumpą žodį kun. Kidykas užbaigė viltimi: iš Romos ateitininkų draugovės kils visa eilė gabių jaunimo dvasios vadų.

Tėvų Marijonų vice-generolas kun. Brazys paskatino mus ruoštis šiam dvasios vadovo darbui, duodamas keletą gyvenimiškų veiklos pavyzdžių.

Baigiamąjį žodį tarė kun. dr. Cukuras, draugovės įsteigėjas. Jis trumpai nupasakojo įsikūrimo aplinkybes bei draugovės egzistavimo būtinumą.

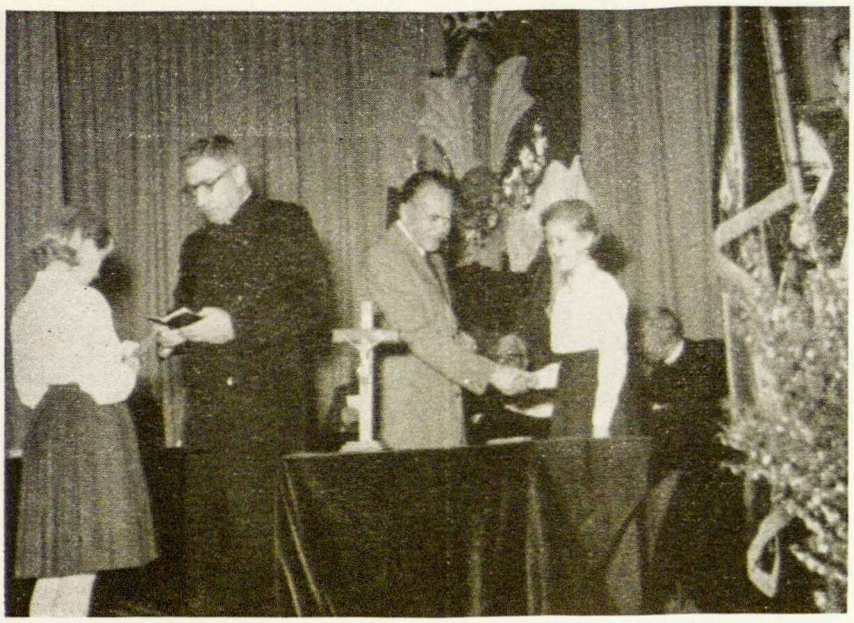

Toronto jaunutės ateitininkės duoda įžodį (lapkr. 10 d., žiūr. platų šventės aprašymą praėjusiame Ateities nr.).

Susirinkimas buvo baigtas ateitininkų himno antruoju ir ketvirtuoju posmu.

Prieš kun. Cukuro žodį buvo pravesti naujos Draugovės Valdybos rinkimai. Išrinkti: pirmininku — kun. Žilys; sekretorium — S. Razmus; iždininku — A. Bačkis.

Vingaudas D.

IŠ CLEVELANDO VEIKLOS

Clevelando studentų at-kų susirinkime, įvykusiame spalio 20 dieną, išrinkta nauja valdyba, kuri pareigomis pasiskirstė sekančiai: Dalia Prikockytė — pirmininkė, Arvydas Barzdukas — vice pirmininkas, Romas Bridžius — iždininkas, Aušra Barzdukaitė — susirašinėjimų sekretorė, Roma Staniškytė — protokolų sekretorė. Naujoji valdyba jau suspėjo užsirekomenduot kaip gabi ir energinga, bei daug žadanti Clevelando draugovei šiais mokslo metais.

Susirinkime, įvykusiame lapkričio 17 dieną, svarbiausiu programos punktu buvo Romo Kasperavičiaus paskaita "Šv. Ignacijaus Loyolos gyvenimas". Kun. Širvaitis paskaitą papildė, iškeldamas Šv. Ignacijaus reikšmę studentams.

Lapkričio 18 dieną įvykusiame Clevelando at-kų tarybos posėdyje ypatingas dėmesys buvo skirtas glaudesniam moksleivių, sendraugių ir studentų at-kų bendravimui.

Pabaigoje spalio mėn., saulėtą sekmadienio popietę buvo padaryta iškyla į zoologijos sodą. Taip pat draugovė žiūrėjo teatre "Inherit the Wind" dramą. Veikalo pr blemos vėliau buvo diskutuojamos susirinkime.

Artimoje ateityje numatyti šie darbai: susikaupimo dienos — savaitgalis Advento metu, bendra Šv. Komunija pirmaisiais mėnesių šeštadieniais ir sekmadieniais su bendrais pusryčiais. Taip pat sustiprintas draugovėje gyvojo rožančiaus kalbėjimas už Lietuvą.

Didelė dalis Clevelando studentų at-kų vyko į LSS suvažiavimą New Yorke, padėkos savaitgalyje, ir dalyvavo studentų at-kų valdybų posėdyje. **D. K.**

HARTFORDAS, CONN.

Hartfordo studentai ateitininkai lapkričio 3 d. išsirinko naują valdybą: pirm. Danutė Giedraitytė, sekr. Kristina Raščiūtė, ižd. Algis Simonaitis, korespondentė Diana Papievytė.

URBANOS STUDENTAI

Š. m. lapkričio 13 d. vakare suėjo Urbanos Studentų At-kų draugovė antrajam semestro susirinkimui.

Šalia kitų einamųjų reikalų nutarta paminėti Nekalto Prasidėjimo šventę gruodžio 8 d. pamaldomis, kurias atlaikyti žadama pakviesti kun. K. Ruibį.

Pirmininkas Saulius Jemeikis pasiūlė išnagrinėti prisiųstą Centro Valdybos metinę programą kiekvienam nariui apsiimant paruošti po temą. Po diskusijų temų paskirstymas nariams buvo paliktas valdybos iniciatyvai.

Gruodžio mėn. Urbanoj įvykstančioje tarptautinėje parodoje draugovė apsiėmė platinti likusius "Lietuva" albumus.

Baigiant susirinkimą, perskaitytas Studentų At-kų dvasios vado Tėvo Kidyko laiškas iš Romos, skatinąs į dažną šv. komunijos priėmimą. **A. M.**

PUTNAMAS

Lapkričio 18 d. Putnamo studentės at-kės susirinko aptarti visą eilę svarbių reikalų.

Pirmiausia, nors labai pavėluotai, išklausėme pranešimo apie vasaros stovyklą ir metinį SAS suvažiavimą. Ten buvusios mintimis vėl sugrįžo prie Spyglio ežero ir jo žaliųjų krantų; o kurios neturėjo progos šią vasarą stovyklauti, po pranešimo pasiryžo būtinai stovyklauti sekančiais metais.

Einamuosiuos reikaluos nutarta vėl, kaip ir praeitais metais, sudaryti Gyvojo Rožančiaus būrelį; taip pat vieną kartą mėnesyje ben-

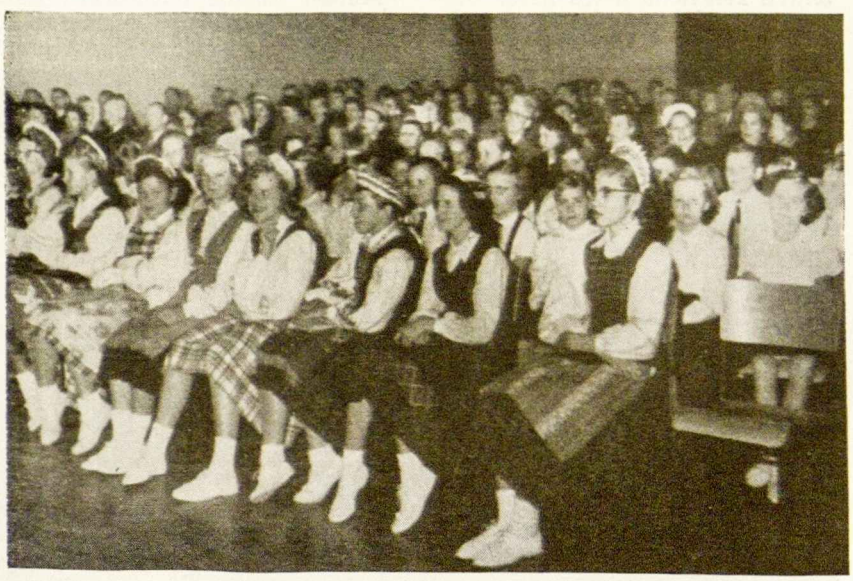

Kanados ateitininkų šventės dalyviai: Toronto ir Hamiltono ateitininkai

Kanados ateitininkų šventės, įvykusios lapkričio 10 d., meninės programos vykdytojų dalis: kairėje — Hamiltono vyresniųjų moksleivių ateitininkių dalis, atlikusi šokių ir dainų pynę; viduryje — Toronto moksleivių at-kių sekstetas; dešinėje — dalis Toronto jaunučių at-kių, pašokusių "Už jūrų marių".

drai išklausyti šv. Mišių ir priimti šv. Komuniją, meldžiantis vienos d-vės narės pasirinkta intencija.

Toliau svarstyta d-vės susirinkimų programa. Buvo perskaitytas Centro Valdybos atsiųstas temų sąrašas. Nutarta kai kurias pasirinktas temas diskutuoti apvalaus stalo būdu, kitom kviesti paskaitininkus bei savom jėgom rašyti referatus. Šalia to, nutarta kelias minutes kiekvieno susirinkimo paskirti susipažinimui su organizacija, trumpai pakalbant apie Federacijos santvarką, at-kų šūkį, ženkliuką, vadus ir t.t. Tuo būdu naujos d-vės narės išeis dalį kandidatų programos, o "senosios" studentės at-kės turės progos pakartoti jau primirštas žinias.

Kad susirinkimai būtų įvairesni ir d-vės narės galėtų lavintis ne vien referatų skaityme bei diskusijose, nutarta kiekviename susirinkime turėti meninę dalį, kurią metų būvyje turės progos paruošti ir išpildyti kiekviena d-vės narė.

tli

• Chicagos draugovė XI. 10 suruošė moksleiviams vakarą, kuriame E. Skrupskelytė, R. Kriaučiūnas ir P. Žumbakis kalbėjo apie lietuviškas studentų organizacijas.

• LSS Chicagos skyriaus valdybon išrinkti ateitininkai R. Kriaučiūnas, V. Kriaučiūnaitė, N. Kazlauskaitė. J. Katelytė liko kandidate į valdybą. Jazbutis išrinktas kontrolės komisijon.

• Bostono draugovės susirinkime Tėvas V. Gidžiūnas kalbėjo apie katalikišką moterystę. Draugovė jau yra aukojusi "Lituanus" ir "Ateičiai".

• Į Philadelphijos LSS skyriaus valdybą įeina šie ateitininkai: A. Lukas, D. Aleknaitė, B. Čikotas, J. Šabrinskas.

• Irena Nikolskytė, studijuojanti dramą Boston University, debiutavo universiteto pastatytoj dramoj "Murder in the Cathedral". Buvo palankiai įvertinta viename iš didžiausių Bostono laikraščių "Boston American".

• Spalio 27 d. įvyko Baltų Studentų Federacijos metinė konferencija. Joje buvo išrinktas naujas centrinis komitetas Kontrolės komisijon buvo išrinkta Liuda Grigaitė.

• B. Čikotas skaitė paskaitą ALR KF ruoštame Kristaus Karaliaus šventės minėjime. Prie minėjimo surengimo dar prisidėjo D. Aleknaitė ir A. Lukas.

• Gaigalaitė Holy Family College vadovauja sekstetui "The Six Pennants", kuris karts nuo karto dainuoja įvairiuose studentų pasilinksminimuose aplinkiniuose universitetuose.

• SAS Užsienio skyrius leidžia biuletenį anglų kalba apie SAS darbus. Siuntinėja jį visoms Pax Romanos organizacijoms.

• LSS Užsienio skyriaus nariai A. Gečiauskas ir A. Lukas aplankė U.S. College Students' Ass'n., Gimbel Bldg., kur suteikė informacijų apie LSS ir SAS.

• Dr. V. Vygantas atstovauja SAS Pax Romanoje.

• Žiemos studijų vakarinė stovykla vyks Tėvų saleziečių stovyklavietėje Crown Point, Ind. (ten pat, kur pernai, bet vieta yra pagerinta).

• SAS Užsienio skyriaus vadovas I. Budrys buvo susitikęs su Pax Romana North American Commision pirmininku p. Kirchner ir tarėsi dėl egzilų ir Pax Romanos NAC suvažiavimų, kurie būtų rengiami SAS jėgomis .

Toronto jaunesnieji ir jaunučiai ateitininkai su savo globėja Ses. M. Margarita, dvasios vadu Tėvu Steponu, O.F.M., ir Ses. M. Palmyra.
E. Kučalskio nuotr.

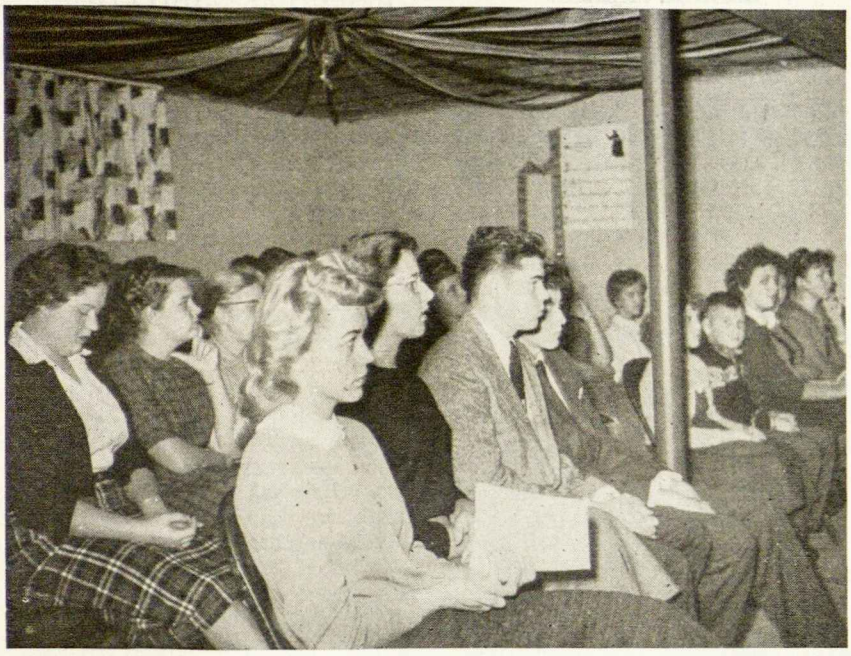

Maironio minėjimas Omahoje — kun. L. Musteikio nuotr.

MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ KUOPOSE

MAIRONIO MINĖJIMAS OMAHOJE

Š. m. lapkričio 10 d. Omahos ateitininkai sendraugiai ir moksleiviai bendrai paminėjo lietuvių tautos dainiaus Maironio 95 metų gimimo ir 25 metų mirties sukaktį. Dalyvavo apie 50 narių ir svečių.

Minėjimą pradėjo sendraugių pirm. inž. J. Damijonaitis. Sugiedota Maironio sukurta "Marija, Marija". Toliau minėjimui vadovavo moksleivių at-kų kuopos pirm. I. Lepniakovaitė. Kun. J. Tautkus įdomiai kalbėjo apie Maironio gyvenimą, darbus ir kūrybą.

Kuopos globėjas J. Jonyka aiškino Maironio poeziją, o moksleiviai deklamavo parinktus eilėraščius iš "Pavasario balsų". Sugiedota Ateitininkų ir Tautos himnai.

Po minėjimo buvo linksmavakaris, kur pasivaišinta, o jaunimo ir pasišokta. Ateitininkai sendraugiai dar turėjo savo susirinkimą gretimame kambaryje.

Moksleivių ateitininkų kuopai dabar vadovauja: pirm.: I. Lepniakovaitė, sekr. V. Ribokaitė ir ižd. A. Pocevičius. Valdyba yra pasiryžusi daug nuveikti ir į darbą įtraukti visus narius.

Dalyvis

ATEITININKŲ ŠVENTĖ BALTIMORĖJE

Kristaus Karaliaus šventėje Baltimorės ateitininkai šventė savo metinę šventę. Po pamaldų, bendros šv. Komunijos ir bendrų pusryčių iškilmingame susirinkime ateitininko įžodį davė 12 moksleivių ir 4 studentai. Turiningą paskaitą skaitė dr. Č. Masaitis. Gauta daug sveikinimų. Meninę dalį atliko moksleivių kuopa.

ALFONSO LIPNIŪNO KUOPA

Čikagos moksleivių ateitininkų Alfonso Lipniūno kuopa lapkričio 17 d. turėjo susirinkimą, kur stud. Skrupskelytė skaitė paskaitą "Kaip rašyti protokolą". Svarstyta daug bėgamųjų reikalų. Susirinkimas baigtas linksmąja dalimi.

KNYGNEŠIŲ PĖDOMIS

Jūra Gailiušytė

Lietuviška knyga yra daug kentėjusi. Buvo laikai, kada jas buvo draudžiama spausdinti. Žinome, kad draudžiamuoju metu knygas slapčia nešiodavo po visą Lietuvą knygnešiai.

Nors šiandien lietuviškas knygas galima laisvai spausdinti, bet knygos kelias iki skaitytojo taip pat nėra lengvas. Todėl Clevelando moksleiviai ateitininkai pasiryžo padėti lietuviškai knygai pasiekti skaitytoją. Moksleiviai ateitininkai š.m. spalio mėn. paskyrė lietuviškai knygai platinti. Jie su lietuviškomis knygomis aplankė daug Clevelando lietuvių. Visi aplankyti clevelandiečiai nuoširdžiai priėmė moksleivius ir mielai pirko knygas.

Paminėti knygų platinimo vajų ir išgirsti jo rezultatus š.m. lapkričio 17 d. buvo sušauktas moksleivių ateitininkų Maironio kuopos susirinkimas. Susirinkimas įvyko pp. O. P. Žilinskų bute.

Susirinkimą malda pradėjo dvasios vadas kun. P. Dziegoraitis. Pirmininkas Adas Malėnas pranešė, kad knygų platinimo vajuje Clevelande moksl. ateitininkai knygų išplatino daugiau kaip už 1000 dolerių. Daugiausia knygų išplatino **Vita Ambrazevičiūtė** — už 180 dolerių. Toliau sekė **Augustinas Idzelevičius** už 150 dol., **Marytė Gailiušytė** už 115 dol., **Audronė Geležytė, Kristina Stankaitytė** ir **Ingrida Stasaitė** už 104 dol., **Regina Laniauskaitė** už 100 dol. Už mažiau negu 100 dol. išplatino **N. Kijauskaitė, V. Orintaitė, A. Balčiūnaitė, J. Gailiušytė, A. Malėnas, P. Stungys, L. Kasperavičiūtė, V. Kasperavičius, A. Alkaitytė, S. Končiutė, I. Brazauskaitė.**

Populiariausia knyga buvo gen. Raštikio "Kovose dėl Lietuvos". Taip pat gauta 15 naujų prenumeratorių "Ateičiai".

(Nukelta)

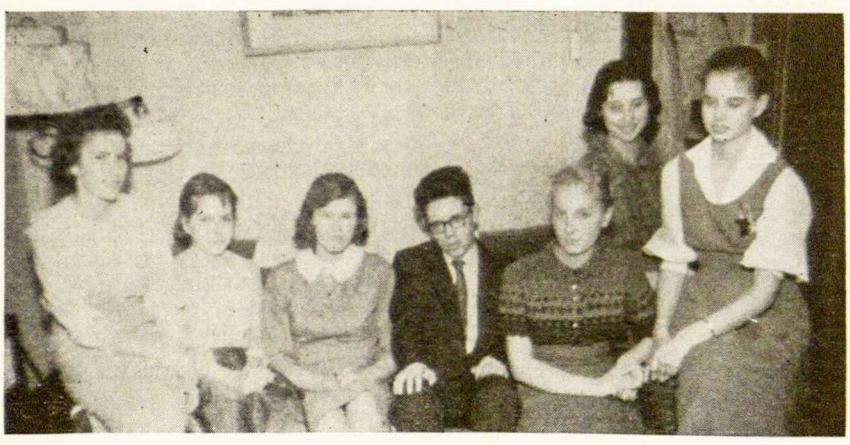

Jaunieji Clevelando knygnešiai. Iš kairės į d.: R. Laniauskaitė, M. Gailiušytė, V. Ambrazevičiūtė, A. Idzelevičius, Stankaitytė, A. Geležiūtė ir I. Stasaitė.

— A. Karkliaus nuotr.

ŠACHMATAI

RAŠO K. MERKIS

Lietuvis Povilas Vaitonis, Hamilton, Ont., šiemet laimėjo antrą kartą Kanados šachmatų meisterio titulą (1951 ir 1957). Vaitonis lemiamoje partijoje su buv. Vengrijos meisteriu G. Fuster, Toronto, kuris baigė antruoju, sulošė nepaprastai puikią pėstininkų baigmę. Panašų vaizdą, kur Vaitonio pėstininkų veržlumas veda į laimėjimą, randame jo partijoje su didmeisteriu Barcza. Partija buvo lošta Tarpzoninėse 1952 m. p-bėse, Švedijoje. Balti: Barcza, Vengrija. Juodi — Vaitonis, Kanada.

1.d4 Žf6 2.c4 e6 3.Žc3 d5 4.Rg5 Re7 5.e3 Žbd7 6. Žf3 0-0 7.Vc2 h6 8.h4 c5 9.0-0 Va5 10.94 c:d 11.Ž:d4 d:c 12.R:c4 Žb6 13.Rb3 Rd7 14.R:f6 R:f6 15.g5 R:d4 16.B:d4 Kh8 17.g:h g:h 18.Ve4 Rc6 19.Vf4 Vf5 20.V:h6+ Vh7 21. Vf6+ Vg7 22.V:V K:V 23.Bg1+ Kf6 24.Bf5+Ke5! 25.Bg7 f5 26.Bd4 Kf6 27.Bg5 Bg8 28.f4 Bad8 29.Bd6 B:d6 30.B:g8 Rf3 31. Bg3 Rg4 32.B:g4 f:g4 33.Ž:e4+ Ke7 34.Ž:d6 g3!! 35.R:e6 g2 36.Žf6+ Kf6! 37.Žd4 g1V+ balti netrukus pasiduoda.

Vaitonis, Kanada — Barcza, Vengrija

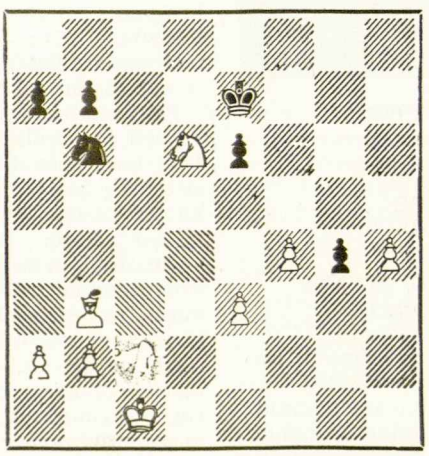

(Padėtis po 34...Ž:d6 po to sekė puikus 35.g3! ėjimas.)

Atkelta

KNYGNEŠIŲ PĖDOMIS

Toliau sekė sveikinimai. Iš Italijos atvykęs R. Kasperavičius pasveikino moksleivius, pasidžiaugdamas, kad jie įėjo į lietuvių kultūros istoriją.

Amerikos Lietuvių Bendruomenės pirmininkas St. Barzdukas sveikino moksleivius, pavadindamas jų darbą kultūriniu žygiu. Moksleiviai ateitininkai eina idealo keliu. Jis pasakė, kad šiame vajuje moksleiviai ateitininkai ištesėjo vieną iš savo principų — lietuviškumą.

Dar sveikino moksleivius p. V. Palūnas ir p. V. Rociūnas. Dėkojo už jų puikų darbą.

Moksleiviai ateitininkai padėkojo p. Rociūnui už lietuviškų knygų parūpinimą. Taip pat tenka didelė padėka p. L. Gailiušienei, kuri šį knygos vajų suorganizavo ir kitiems moksleivių globėjams — p. V. Palūnui ir p. O. Žilinskienei.

Platinę knygas moksleiviai ateitininkai buvo apdovanoti lietuviškomis knygomis.

Susirinkimui paįvairinti R. Laniauskaitė padeklamavo Putino eilėraštį.

Po susirinkimo buvo skanios vaišės, kurias paruošė p. O. Žilinskienė.

Clevelando moksleiviai ateitininkai yra atlikę didelį darbą. Jie sekė knygnešių pėdomis, atnešdami lietuvišką knygą į lietuvio namus.

Moksleiviai ateitininkai dėkingi yra visai Clevelando lietuvių visuomenei, kuri nuoširdžiai šį vajų sutiko.

Tikima, kad ši tradicija bus tęsiama Clevelande. O kitų miestų moksleiviai ateitininkai turėtų pasekti Clevelando pavyzdžiu ir eiti tremties knygnešių pėdomis.

Palengvinkim lietuviškai knygai gyvuoti ir plėstis!

MALONŪS SKAITYTOJAI

ATEITIES redakcija ir administracija daro viską, kad Ateitis ištikimai Jus lankytų ir būtumėte ja patenkinti. Bet vieni be Jūsų talkos to nepajėgiame padaryti. Tad į Jus čia turime keletą labai svarbių prašymų.

Pirmiausia, Ateities administracija pritrūko pinigų spaustuvės išlaidoms apmokėti. Didelė dalis pinigų yra dar pas prenumeratorius. Todėl labai prašome visus prenumeratorius, kurie dar mums skolingi, nedelsiant prenumeratos mokestį atsiųsti.

Antra, Ateities prenumeratorių šeima nėra perdaug gausi. Mūsų viscs viltys yra moksleiviuose ateitininkuose. Liūdna tiesa, kad nevisi moksleiviai ateitininkai skaito Ateitį. Labai prašome MAS Centro Valdybą, o taip pat ir kuopų vadovybes bei globėjus, dėti visas pastangas, kad visi moksleiviai ateitininkai Ateitį prenumeruotų ir skaitytų.

Trečia, Ateitis vien iš prenumeratos mokesčių niekuomet neišsilaikė. Ji reikalinga piniginės paramos iš šalies. Tokios paramos mes esame sulaukę iš ateitininkiškų vienetų praeityje, mes jos tikimės ir šiais metais. Labai prašome visus ateitininkiškus vienetus: ASS skyrius, SAS draugoves ir MAS kuopas dar šiais metais padaryti bent vieną parengimą, ir jo pelną paskirti Ateities naudai. Nesvarbu kiek to pelno liks, mums kiekvienas doleris yra labai brangus. Tik visų sutelktos pastangos, kad ir mažom sumom, įgalins Ateitį ir toliau savo skaitytojus lankyti. Be šios Jūsų paramos, mes tikrai negalėsime išsiversti.

Ketvirta, Ateitis nemaža skaitytojų turi užsienyje, kurie nepajėgia prenumeratos užsimokėti. Tai Italijos, Vokietijos ir kitų kraštų moksleiviai. Yra geradarių, kurie užsako jiems Ateitį ir apmoka prenumeratą. Bet tų geradarių šiemet taip pat mažiau, nei kitados. Administracija būtų labai dėkinga kiekvienam, kuris šiam reikalui paaukotų 3 dol., apmokėdamas Ateities prenumeratą tam moksleiviui, kuris jos apsimokėti nepajėgia.

ATEITIES Administracija

GARBĖS PRENUMERATĄ
už 1958 m. jau atsiuntė:

Kun. J. A. Kučingis, Los Angeles, Calif.
Kun. V. Zakaras, Wahita, Okla.
Kun. Z. Smilga, Middletown, Conn.

Nuoširdžiai dėkojame

Administracija

1957 METŲ ATEITIES TURINYS

STRAIPSNIAI

Bagdanavičius, V., kun. — Dievo nesudėtingumas 194
Bagdanavičius, V. — Dievas yra dvasia 219
Baronas, A. — Žodis jaunam kūrėjui 10
Baronas, A. — Žodžio ir sakinio ieškojimas 32
Baronas, A. — Ar aš būsiu rašytojas? 88
Borevičius, J., S. J., — Dvasios laikysena siekiant krikščioniškojo idealo 97
Daunys, St. — Neužmirštamas Dielininkaitis 86
Gailiušytė, J. — Kuo moksleivis at-kas gali prisidėti prie lietuvybės išlaikymo 147
Gulbinas, J. — Būsimasis popiežius pas kaizerį 62
Karaliūtė, D. — Iš kančios į prisikėlimą 50
Karečkaitė, V. — Lietuvos gamta mūsų rašytojų raštuose 174
Katelytė, Angelė — Motina — Dangaus dovana 98
Kezys, A., S. J. — Aukščiausiojo idealo keliu 51
Kidykas, J., S. J. — Kokie mes esame? 1
Kidykas, J., S. J. — Parazitai, nuodai, lavonai 56
Kidykas, J., S. J. — Krikščioniškasis visuomeniškumas 84
Kriaučiūnas, R. — Kokybė ar kiekybė 113
Kudžma, Kęst. — Mokyklinės kalbos reikalu 59
Liulevičius, A. — Prasmės bejieškant 189
Naujokaitis, G. — Anykščių šilelio gamta 11
Petrėnas, J., kun. — Jaunystė prie Rubikono 110
Petrėnas, J., kun. — Maironis aiškina Žalgirio mūšį 128
Sušinskas, A., kun. — Lietuviškasis atžalynas svetimoje žemėje 9
Sušinskas, A., kun. — Iškilmingos šuns laidotuvės Clevelande 32
Sušinskas, A., kun. — Šeštasis Barboros vyras 57
Sušinskas, A., kun. — Rozalija bučiuojasi su papūgomis 79
Sušinskas, A., kun. — Meilės išniekinimas 112
Sušinskas, A., kun. — Niekingieji jaunimo idealai 150
Sušinskas, A., kun. — Achabo istorija 177
Sušinskas, A., kun. — Brangiausias šėtono įrankis 199
Sušinskas, A. — Kaukėti charakteriai 227
Sužiedėlis, S. — Lietuva Čiurlionio simbolikoje 25
Trimakas, K., S. J. — Kristaus mirtį ir prisikėlimą minint 74
Tyruolis, A. — Apie draugystes ir bičiulystes 34
Vaišvilaitė, G. — Velykos giesmėje ir muzikoje 77
Vaitkevičius, J. — Nekirskime šakos, ant kurios sėdime 100
Vedeckas, A. — Žvilgsnis į save 123
Viliamas, Vl. — Prieš trisdešimt metų Palangoje 158
Yla, St., kun. — Instauracija, ko siekiame ir kokiu būdu 145
Yla, St., kun. — Ateitininkų šūkis 193
Yla, St., kun. — Ateitininkų credo 221

DAILIOJI LITERATŪRA

Ališytė, O. — Jaunikaitis prie Katedros durų 64
Ališytė, O. — Vėju nuskridę rūpesčiai 130
Ališytė, O. — Paskutinis laiškas 155
Alkaitytė, R. — Dangus (eil.) 65
Azorin — Don Rodrigas kalba (vertė P. Gaučys) 6
Banaitytė, G. — Mikroskopas 80
Baužinskaitė-Kairienė, A. — Pasakyk, motinėle; Vakare; Kaip tada (eil.) 90
Brazdžionis, B. — Vaidila Valiūnas sutinka partizano seserį (eil.) 26
Brazytė, D. — Gintarinė Madona 103
Brazdžionis, B. — Kalnų taku (eil.) 225
Brazytė, D. — Didžioji dovana 222
Buračaitė, G. — Poezija 173
Claudel, P. — Ta pati ugnis (eil. vert.) 15
Dabušytė, B. — Pavasario ilgesys; Laiškas iš tėviškės (eil.) 102
Dabušytė, B. — Eilėraštis 124
Dabušytė, B. — Du eilėraščiai: Jau vėl ruduo; Negaila 203
Dabušytė, B. — Menu vaikystę savo (eil.) 151
Dainytė, K. — Kelionė; Valandėlė (eil.) 4
Dagilėlis, M. — Gryčiutė (eil.) 55
Empakerytė, B. — Vieną vakarą 126
Eilėraščiai iš Lietuvos 58
Gailius, J. K. — Skerstuvės 54
Gerdvilienė, J. — Sesei (eil.) 61
Giedraitytė, D. — Išplukdė laivai (eil.) 85
Grigaitytė, K. — Palaimintoj nakty (eil.) 219
Jurkus, P. — Pasaka apie Vilniaus studentą ir jo meilę 30
Karečkaitė, V. — Prasmė, Visata, Mįslė (eil.) 226
Katelytė, A. — Kalėdos didmiestyje 226
Kazlas, A. L. — Ar pameni? Laumės dukra (eil.) 228
Kalvelis, A. — Dideli žmonės ateina 201
Karvelytė, A. — Šv. Teresėlei (eil.) 60
Karvelytė, A. — Susimąstymas (eil.) 83
Kiaunytė, V. — Vienatvė 33
Mačernis, V. — Vasara ir saulė (eil.) 104
Maironis — Vakaras ant Keturių Kantonų ežero (eil.) 129
Nerima Narutė — Snaigės (eil.) 34
Nerima Narutė — Jūra (eil.) 82
Nerima Narutė — Kalnuose (eil.) 104
Nerima Narutė — Poezijai; Tikėjau (eil.) 161
Nerima Narutė — Laidotuvės; Meldžiuos (eil.) 203
Nara Nerimanta — Nerimas ir migla 178
Noreikaitė, Dalia — Klajūnas (eil.) 12
Otilija Viltis — Eilėraščiai 20
Paplauskas, A. — Aleliuja (eil.) 76
Prikockytė, D. — Viešpaties žingsniai (eil.) 12
Prikockytė, D. — Muzika; Alyvos; Tada ir dabar (eil.) 52
Prikockytė, D. — Eilėraščiai 125
Prikockytė, D. — Svajonė (eil.) 158
Raudys, K. — Tai atsitiko vieną naktį 66
Sadūnaitė, D. — Eilėraščiai 5
Sadūnaitė, D. — Eilėraščiai 149
Sadūnaitė, D. — Krokusas (eil.) 104
Šoliūnas, J. — Vasara pajūry (eil.) 177
Turgenevas — Pokylis danguje (vert.) 8

RECENZIJOS

Baužys, J. — Br. Zumerio "Gyvenimo Keliu" 19
Baužys, J. — LITUANUS išleido dešimtąjį numerį 117
D. K. — Karjeristai vėl pasirodė (J. Grušo "Karjeristai") 20
D. K. — Premijuotieji Aštuoni lapai (B. Pūkelevičiūtės Aštuoni lapai) 20
D. K. — Dienos tarp dangoraižių 188
G. B. — Nuo Daukanto iki Aukštaitės 207

Gulbinas, J. — Knyga apie žmogų su idealu (S. Sužiedėlis) 41
Gulbinas J. — Prisikėlimo Simfonija 116
Gulbinas, J. — Knygos apie Mariją 138
J. K., Kęst. — Išeivio portretas (K. č. Cirtautas, The Refugee) 138
Karaliūtė, D. — Šviesi ilgoji naktis (Landsbergio) 41
Karaliūtė, D. — Aguonos ir smėlis 116
njn. — Marianapolio paunksmėje (MAS Rytų Apyg. vasaros stov. leidinys) 188
Pr. N. — Karališka diena 232
pn. — Taika ateina į slėnį 232

DARBAI IR ŽMONĖS

A. D. — Bronių Stočkų prisimenant 164
G. B. — Mirė Finlandijos autorius 187
J. P. — Lietuviškosios moksleivijos keliai Amerikoje 117
Gidžiūnas, V., O.F.M. — Pranciškonų gimnazija Kennebunkporte 140
Paventis, J. — Antanas Sužiedėlis gavo daktaro laipsnį 133
Paventis, J. — Paulius Jurkus ir jo Smilgaičių akvarelė 42
Ptr. J., kun. — kun. J. Borevičiaus, S.J., 50 m. sukaktis 18
Petr. J. — Prof. Dr. Pranui Jucaičiui 60 metų 42
Vainauskas, P. — Antanui Pabedinskui mirus 229
Red. — Pax Romana posėdžiavo Ottawoje 19
Red. — Brazdžionis vidudienio soduose 28
Red. — A. A. Rimantą Petriką prisiminus 42
Red. — A. A. kun. Vincas Slavynas 44
Red. — Antanui Vienuoliui iškeliavus 204
Red. — Mirė antroji Lazdynų Pelėda 206
Red. — Jeronimui Kačinskui 50 metų 118
Red. — Paskirtas Nobelio Premijos 205
Red. — A. Landsbergis, laureatas 205
Kapčiukas stovykloje ir svetimos miglos 231

IŠ ORGANIZACINIO GYVENIMO

Gailiušytė, J. — Pasikalbėjimas su At-kų Federacijos Tarybos pirmininku prof. A. Damušiu 108
Giedraitytė, D. — Drexelio stovykloje 37
Kalvaitytė, A. — Rytinio pakraščio žiemos stovykla 36
Karaliūtė, D. — Naujos darbininkų gretos 132
Naujokaitis, G. — Marianapolio paunkmsėje 180
Red. — At-kų Sendraugių S-gos konferencija 92
Red. — Pirmasis Federacijos Tarybos posėdis 131
Red. — At-kų Federacijos rinkimų rezultatai 131
Red. — Šios vasaros skeveldros 164
Red. — SAS darbai ir planai (Pasik. su A. Gečiauskų) 13
Red. — Kanados at-kų šventė 213
Red. — Fed. Valdybos rinkimų rezultatai 171
Stasaitė, I. — Mūsų stovykla — tai antroji tėviškėlė 156

SPORTAS

Čerkeliūnas, K. — Pirmasis mūsų krepšinio triumfas 136
Ganvytas, P. — Tylieji Olimpiniai žaidimai 16
Ganvytas, P. — Sportas ir taurumas 67
Ganvytas, P. — Australai perėmė vadovavimą plaukime 67
Ganvytas, P. — Pasaulinėms futbolo pirmenybėms besiruošiant 90
Ganvytas, P. — Kasdien ant arklio 115
Ganvytas, P. — Lietuviai sportininkai Rochesteryje 185
Ganvytas, P. — Ar futbolas yra moteriškas sportas? 185
Red. — Jaunių futbolo turnyrai 115
Šoliūnas, J. — Nestovėkime vietoje 35

ĮVAIRŪS

A. K. — Jaunimo dienos Čikagoje 136
Gailiušytė, J. — Vasaros vakaras prie Spyglio 79
Katelytė, A. — Prieš egzaminus 89
Narbutas, T. — Algis žada važiuoti Romon 65
Red. — Šventasis ateina mūsų tarpan 49
Red. — Prisikėlimo džiaugsmas 73
Red. — Filmų klubai, džazas ir jaunimas 14
Red. — Už Uralo, žemės galo 121
Red. — Atgaivinta Šiluvos šventė 146
Red. — Mokslus baigusieji 152
Ubartaitė, E. — Kaip pasidaryti populiariu 107
Ateitininkų Federacijos Vado sveikinimas 217
Stasaitė, I. — Kalėdų šventės Norvegijoje 225
LSS suvažiavimas 233
Studentų Ateitininkų Sąjungoje 234
Moksleivių ateitininkų kuopose 237

MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ SĄJUNGOS SUVAŽIAVIMAS

šaukiamas šių metų gruodžio 28-29 d.d. Chicagoje. Visos moksleivių ateitininkų kuopos iki gruodžio 20 d. praneša MAS Centro Valdybai atstovų skaičių, jų pavardes ir adresus, pažymint kuriems reikalinga parūpinti nakvynes. Tenelieka nei vienos kuopos, kuri nebūtų suvažaivime atstovaujama. (MAS CV aplinkraštis nr. 21)

ŠIS ATEITIES numeris išsiuntinėjamas visiems ateitininkams, atseit, ir tiems, kurie Ateities iki šiol dar neprenumeravo. Prašome pasinaudoti čia pridedamu vokeliu ir užsakymo lapeliu ir užsisakyti Ateitį 1958 metams.

Tenelieka nei vieno ateitininko neskaitančio Ateities.

ATEITIES ADMINISTRACIJA

VADOVĖLIS STOVYKLŲ APRAŠYMAMS

Algis Citrina

Dabar visoj mūsų spaudoj įsigalėjo formalizmas. Žiūrima — ne ką rašai, bet kaip rašai. Vis dažniau pasirodo straipsnių: "Kaip rašyti noveles", "Kaip rašyti eilėraščius" ir t.t. Argi svarbu, kokios ten reiškiamos idėjos, koks turinys? Kad tik būtų forma, išorinė tvarka! Tokia dabar mada! Teskursta mintis, tepelyja idėjos! Ir mes, neatsilikdami nuo laiko dvasios, dabar įtalpiname straipsnį:

Kaip reikia rašyti aprašymus apie stovyklas

Turbūt, daugelis esame pastebėję, kad stovyklų aprašymai jau yra pasiekę tobulumo, nes visiškai nesikeičia ir jau kelinti metai būna visiškai panašūs, tik laikas, vietovė ir dar pavardės truputį pasikeičia. Tik šiais metais pasirodė keli aprašymai, nukrypę nuo tradicijos ir daugelio metų patirties. Kad to nepasikartotų, mes čia nors trumpai norim duoti kelis nurodymus, tikrai būtinus geram korespondentui.

Pradėkite aprašymą šitaip: "Iš didžių miestų ir dulkėtų gatvių į stovyklavietę nuo pat ryto dundėjo mašinos, prikrautos dulkėtų stovyklautojų, kurie važiavo čia praleisti porą savaičių gražioje gamtoje ir jaunatviškoj dvasioj". (Šitaip nepradėjęs nė nesiųsk redakcijai aprašymo).

Toliau, ilgai nelaukęs, pradėk vardinti visus kuo nors atsižymėjusius. Išvardink daug: vadovybę, Centro valdybą, sportininkus, paskaitininkus, paskaitas, konkursų laimėtojus, svečius, įsimylėjusius stovyklautojus, rėmėjus (ypatingai finansinius), norėjusius atvažiuoti, galvojusius neatvažiuoti, save, savo brolius, seseris, tėvus, tetas, dėdes, senukus, pusbrolius ir kitus vertus minėjimo. Nepraleisk nė vieno, nes užsigavę kitą kartą neatvažiuos).

Vartok tikslius būdvardžius. Rašydamas apie vadovybę, sakyk: rūstus komendantas, griežta, bet maloni mergaičių vadovė, uolusis ir nuoširdusis dvasios vadas, sporto vadovas, kas rytą berniukams laužęs kaulus... Programą šitaip apibūdink: po šokių visi grįžo nuvargę, bet linksmi; paskaitos buvo įdomios ir naudingos, o po jų sekė karštos diskusijos...

Baik būtinai šitaip: "Visi su ašaromis akyse skirstėsi namo, pilni gražių įspūdžių ir atsiminimų. Stovyklavietė liko tuščia, tyli, be linksmo klegesio. Tik retkarčiais paukštelio giesmelė nuskamba per vienišas pievas ir pradingsta krūmokšniuose kaip sapne". (Ar nejaudina pabaiga?).

(Praktiškas pasiūlymas: Būtų gerai, kad SAS arba MAS Centro Valdybos palengvintų stovyklų korespondentų darbą ir išleistų spausdintus lapus su stovyklos aprašymu, palikdamos vietos tik datoms, vietovardžiams ir pavardėms. Korespondentams reikėtų tik įrašyti vardus ir pasiųsti į laikraštį. Būtų ir lengva, ir patys aprašymai ger.

K. Š. Red.).

Nurodė kelią

"...į kurią gatvę?" — "Aštuntąją". — "O, taip, žinau, kur ji yra. Nelabai toli. Važiuokite iki sekančių šviesų ir pasukite dešinėn ir važiuokite iki tilto. Už tilto sukite į kairę, paskui į dešinę, vėl į kairę, kol privažiuosite Ivy gatvę. Tas vietas aš gerai žinau, nes dažnai ten lankydavau, kol mano senutė ten gyveno. Tačiau vargšė susirgo ir prieš metus laiko išvežė ją į ligoninę. Nuo tada ten nebuvau, nes senelė dar nepagijo. O daktarai sako, kad dar daug operacijų reikės jai daryti. Tai dar užtruks, kol vėl galėsiu į tas vietas nueiti. O dabar... ei... palaukit... dar aš nebaigiau..."

MANO SENIS BESMEGENIS

Suritensiu sniego senį,
Augštą, storą besmegenį.

Anglies akis įstatysiu,
Ilgą barzdą prikabinsiu.

Juoką lūpose įrėšiu,
Puodą ant galvos uždėsiu.

Šluotą į kumštį įgrūsiu,
Prie pilvo sagas prisiūsiu.

Gaus jis storą morkos nosį,
Seną pypkę jam paduosiu.

Ir ūsus dar iš šiaudų
Gal prisegsiu prie žandų...

Linksmai šypsos mano senis —
Toks laimingas... besmegenis!

O. V.

Žymūs žmonės apie "Kreivas Šypsenas"

Kas rašys poeziją į Kreivas Šypsenas, tas taps didžiu poetu. — Shakespearas

Kreivų Šypsenų juokai padaro gyvenimą rimtesnį. — Aristotelis.

Parašęs patikrink

Ką tik parašai — gerai patikrink, nes labai lengva pdaryt daug kladų.

Išpardavimas

Dėmesio! Labai pigiai parduodame sklypus... mėnulyje. Norime baigti šitą prekybą ir renkamės naują biznį. Vyksta galutinis išpardavimas. Kainos nežemiškai nuleistos. Prašome kreiptis į Kreivų Šypsenų Redakciją.

Studentų problemos

Studentų gyvenimas pilnas problemų. Bet ar ne pati svarbiausia darosi materializmo problema?

*

— Lengviau yra punktualiau į svečius nueiti, bet sunkiau yra iš svečių laiku išeiti.

— Anglų gydytojas Dr. Donald Rogers sako, kad tik trečdalis maisto,, kurį mes suvalgome yra reikalingas mūsų sveikatos išlaikymui. Kiti du trečdaliai išlaiko gydytojus.

*

Du airiai ūkininkai susitikę turguje kalbasi:

Mykolas: "Mano karvė susirgo. Kuo tu gydei savąją, kai pernai sirgo?"

Jonas: "Sugirdžiau pusę butelio ricinos".

Kaimynai išsiskyrė. Po savaitės laiko juodu vėl susitiko.

Mykolas: "Aš savo karvę girdžiau ricina, bet ji užvakar nudvėsė".

Jonas: "Mano taip pat".

*

Motina: "Joneli, kas suvalgė saldainius nuo lėkštės?"

Jonelis: "Mamyte, juk tu pati vakar tėveliui sakei, kad gyvenime yra tokių dalykų, apie kuriuos nekalbama".

*

Svečias kalnų viešbuty: — "Rytoj noriu lipti į kalno viršūnę. Kaip aš turėčiau tam pasiruošti?

— Dar šiandien sumokėkite savo sąskaitą, mielas pone, — atsako patarnautojas.

ALp(LKA)1786
1957, Nr.10

VYTAUTO AUGUSTINO

LIETUVOS VAIZDŲ ALBUMAS

LIETUVA

YRA GERIAUSIA DOVANA ĮVAIRIOMS PROGOMS

Albumo vaizdai kalba apie Lietuvą visiems suprantama kalba, todėl jis tinka visiems, nežiūrint, kas kokia kalba bekalbėtų.

Albumas LIETUVA yra gražiausia dovana vardinių ir gimtadienių progomis.

Kiekvienam verta šį gražų leidinį pačiam įsigyti ir kitam dovanoti.

Užsakymus siųsti:
ATEITIS,
916 Willoughby Ave.,
Brooklyn 21, N. Y.

Kaina 6 dol.

ATEITININKE, ar turi savo bibliotekoje

PROF. STASIO ŠALKAUSKIO
ATEITININKŲ IDEOLOGIJĄ

ALFOS SUŠINSKO
JAUNYSTĖS MARŠĄ

NAUJĄ LEIDINĮ
ŠV. PIJUS X.

ATEITININKŲ SĄJŪDŽIO ĮKVĖPĖJO GYVENIMO IR VEIKLOS BRUOŽAI.

ŠIUOS LEIDINIUS GALIMA UŽSISAKYTI ATEITIES ADMINSTRACIJOJE, PRISIUNČIANT $3.00 UŽ ATEITININKŲ IDEOLOGIJĄ IR $2.00 UŽ JAUN. MARŠĄ

Platintojams duodama 25% komiso

80. 725. 115